41. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1985. JÚLIUS 24.

Ludas Matyi

– Végre sikerült telefont találnom, anyukám! Tejfölt nem kaptam, rohanok a gyerekért az óvodába!

ERŐSZAKOSOK CÍMŰ ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK A 8–9. OLDALON

VÁROSLAKÓ

– Az a rögeszméje, hogy pesti aszfalt és mi fel akarjuk bontani.

Egy koncert ürügyén

Sajnálom, hogy lemaradtunk egy nagy televíziós élményről, egy képletes VIT-ről. Mert a világ ifjúságának hatalmas hányada – úgy hírlik, egymilliárdnál is többen – a múlt hét végét a televízió körül töltötte, nézte-hallgatta minden idők legnagyobb rockhangversenyének élő közvetítését Londonból, a Wembley stadionból és Philadelphiából. A 21 órás koncertből mi bő tíz percet láttunk csupán.

Pénzünk nem volt hozzá, vagy rugalmasságunk?

A múlt hetekben hosszú órákon keresztül néztük a teniszversenyeket. Wimbledonra volt valutánk, Wembleyre nem? A tenisz, az tiszta, szent ügy. Sport. Mind több, s nagyobb hódolóinak száma nálunk is. De ez a koncert – amelynek pajzsa, jelvénye egy Afrika-alakú gitár – legalább annyira jó ügy szolgálatában áll. És a rockzene rajongói legalább anynyian vannak, mint a teniszkedvelők, többen is talán. Arról nem is beszélve, hogy Wembley jövedelme az éhezőké lesz, Wimbledoné pedig a jóllakottaké.

A Hét főszerkesztője igen nagy rugalmasságról, politikai bölcsességről tett tanúbizonyságot, amikor az eredeti műsortervet módosítva részleteket mutatott be a koncertről. Jól tudja: minden, ami unalmas, az apolitikus. És befogott fülekkel elmenni egy olyan esemény mellett, amely azt mutatja, hogy korunk sokat kárhoztatott ifjúsága nem közömbös világunk sorsával szemben, vétek volna, bizony.

Tudom, egy ilyen montsrekoncerttől alapvetően semmi sem változik meg gyökeresen. Pár év után ezen a nyáron ismét Londonban jártam. És mit tapasztaltam? Hogy a szegények azóta még szegényebbek lettek, a gazdagok gazdagabbak. Ez nálunk fordítva van: a gazdagok lettek gazdagabbak, és a szegények szegényebbek. Van jó állásom: vezetőszerkesztő vagyok egy országos lapnál; iszonyú nagy szorgalom is szorult belém (ezt, ha kell, főnökeim írásban is tanúsítják); mindennek meg is van a látszatja, mert van szép lakásom, jó kis autóm. Büszkén furikázgatok piros ezerhármas Ladámmal édes fővárosunkban, s örömmel látom, tapasztalom, hogy mind több az olyan – magyar rendszámú! – autó a közforgalomban, amely nagyobb, drágább, rangosabb, márkásabb, mint az enyém. Nyilvánvaló: ezeknek a kocsiknak a gazdái még többet dolgoznak, mint én, még nálam is tehetségesebbek, szorgalmasabbak.

Csak egy bizonytalanít el: ennyi tündöklő tehetség, szikrázó szorgalom ellenére miért csak ott tartunk még, ahol tartunk? Kocsikból, s más külsőségekből ítélve pedig olyan gazdag ország vagyunk, hogy bátran megvehetnénk a Wembleyt, örökáron is, nemcsak egy koncert közvetítése erejéig.

Radványi Barna

Ösztöke

Elöljáróban: fogalmam sincs arról, miként működik egy elektromos ösztöke, akárcsak a legegyszerűbb fajta. Tudom, ezzel nem illik dicsekedni, különösen ma, úrállomásokkal a fejünk fölött, de így van, mit csináljak. Azt is az újságból tudom, hogy az elektromos ösztöke a szarvasmarhákat és a sertéseket nógatja szaporább mozgásra. Eredetileg. Az alaptípus. Mert létezik ennek egy továbbfejlesztett változata.

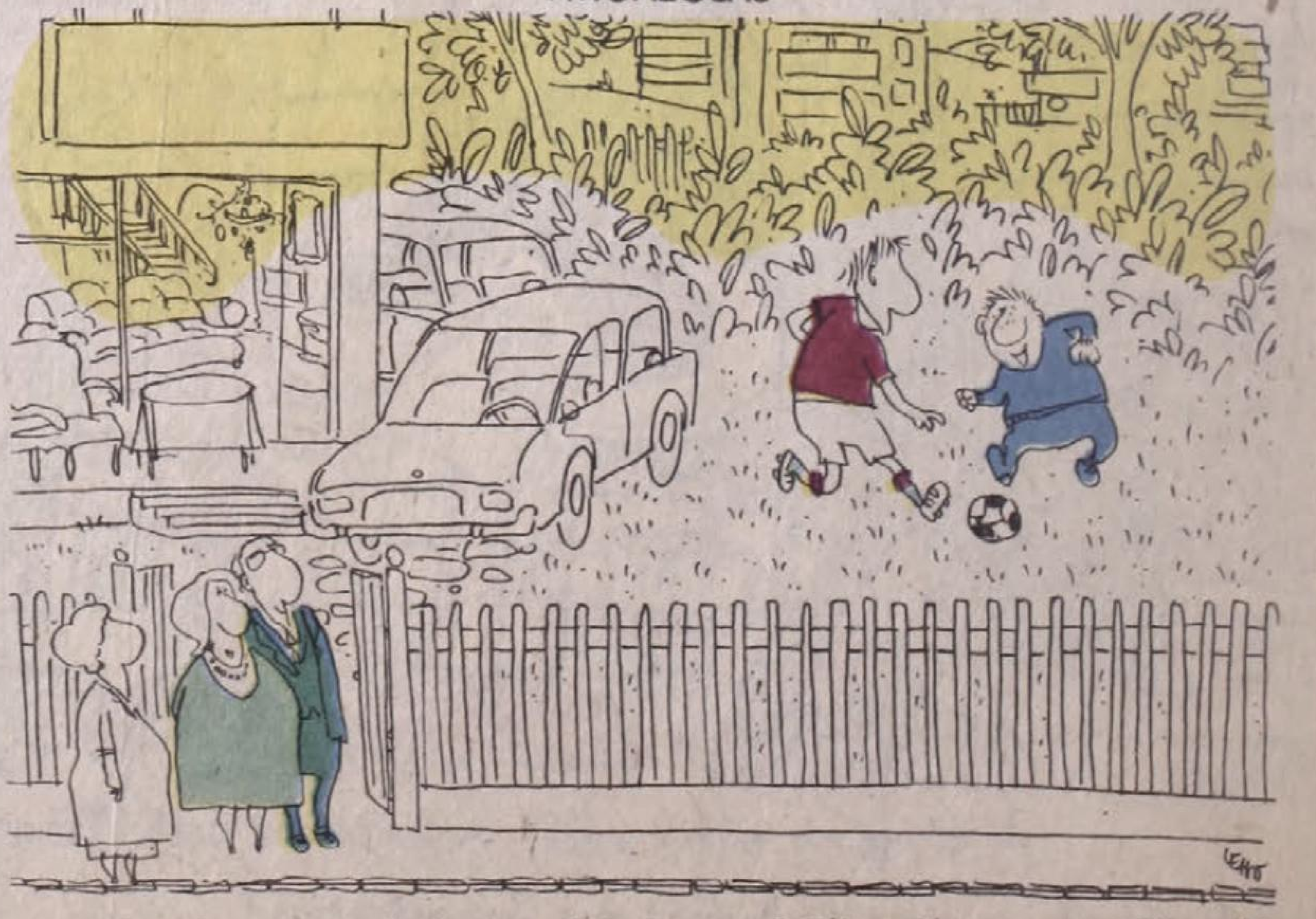
Ez a – nevezzük így – továbbösztöke annyival tud többet az alapösztökénél, hogy időnként a pásztorokat is megcsapja. Nos, az illetékes elektrotechnikai ellenőrző intézet ezt nem írja a javára, mi több, az elmés szerkezetet a kifogásolt gyártmányok listájára száműzték. Tán mondanom sem kell, hogy az eljárást helytelenítem, úgy vélem, nagyon is jó, ha nemcsak a kóbor jószágban kóborol a kóboráram. Bizony mondom, nem árt olykor, ha a pásztor beleéli magát nyája helyzetébe, mert akkor egészen másként terelget.

Ebből kiindulva én ezt a továbbösztökét nemhogy betiltanám, de még ajánlanám is egynémely vállalati vezetőnek. Sőt. Ha rajtam állna, a magam telhetetlen módján továbbfejleszteném a továbbösztökét is, mégpedig oly módon, hogy a pásztorokat birizgáló áramimpulzusokat akár a nyáj tagjai is vezérelhessék. Így a főnököket nem a véletlen és a sors szeszélye szerint csapkodná az áram, hanem akkor, ha ezt „alulról" éppen időszerűnek találnák. A jelzések ezzel odavissza áramolnának, valamennyi érdekelt javára. Hívhatnánk ezt a csúcsszuperösztökét akár munkahelyi demokráciának is, nem az elnevezés, a lényeg a lényeg.

Lám, hogy stílszerű maradjak, egészen fölvillanyozódtam. Tudom, egyeseknek az ötletem egyenesen megrázó, azt is, hogy a demokráciagép bevezetése sok helyütt feszültséggel jár, sőt ellenállásba ütközik majd. Mégis, kérem az igen tisztelt szakköröket, javaslatomat vegyék pártfogásba, és ne hivatkozzanak, mint már annyiszor, az energiahiányra. Megítélésem szerint ugyanis Volt mindig lesz.

Műnz András

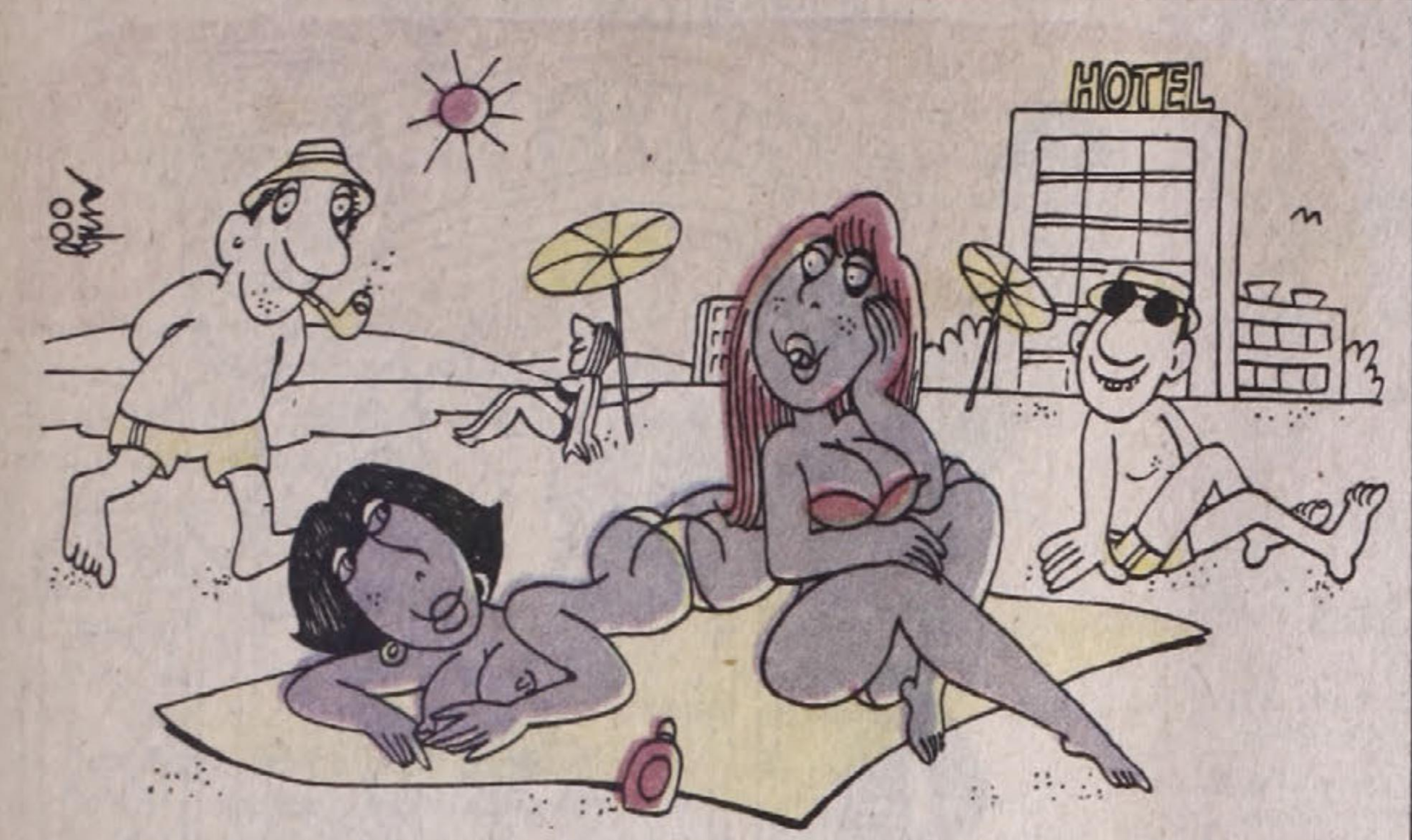
ÁTIGAZOLÁS

– Annyira szeret focizni a drágám... Szülinapjára megvettük neki nyolcszázezerért az Esterházyt!

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Ma és most...

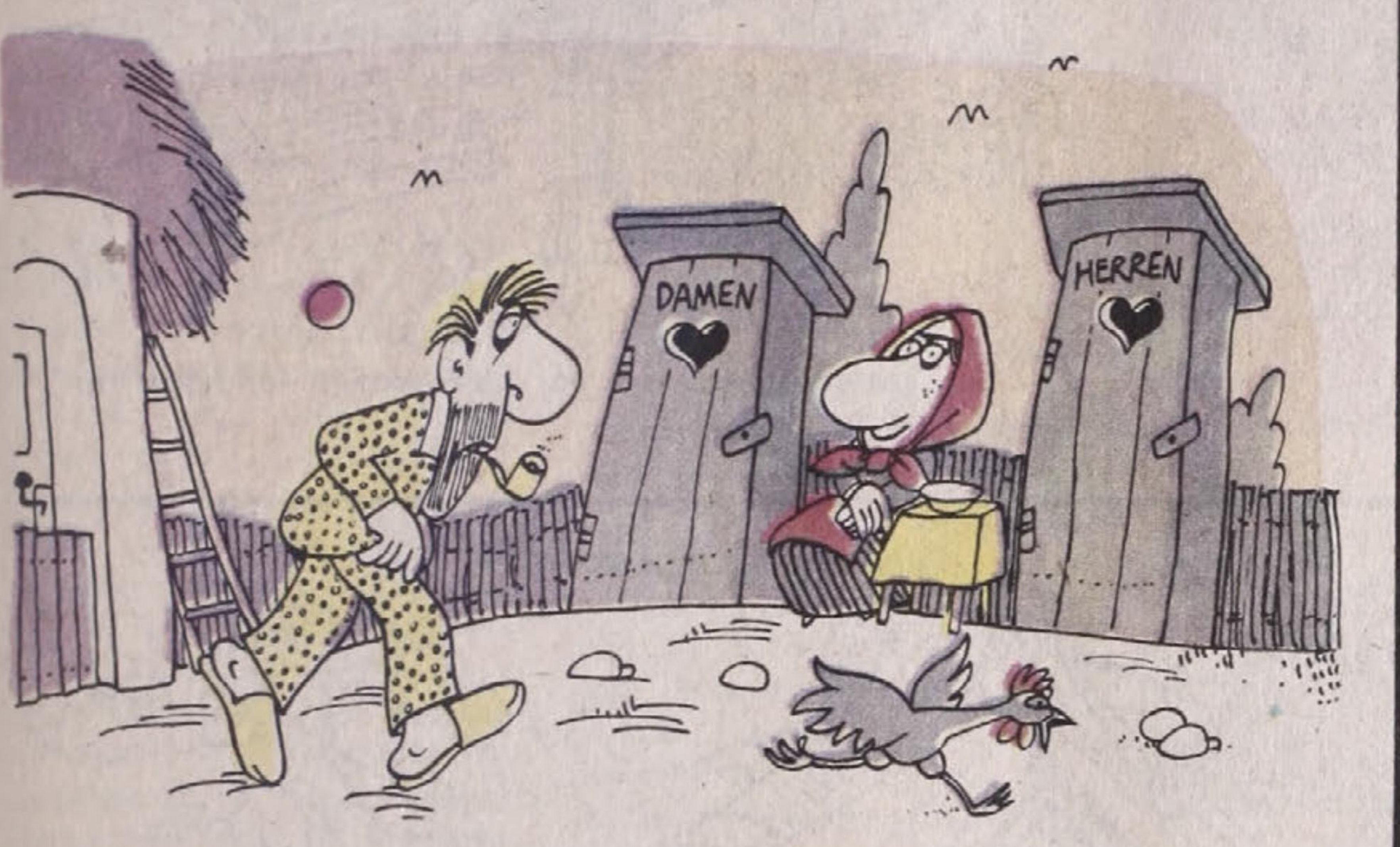

– Igazad van, drágám, nem is kerül olyan sokba a nyaralás, ha tudsz egy-két szót idegen nyelven...

– Uraim, ha átadtuk a lakótelepet, minden nyomot meg kell semmisíteni, ami hozzánk vezetne!

FALUSI TURIZMUS

MAGYAR TÁRSADALOM '85

Kikérem magamnak az időjárást!

Kikérem magamnak az idei időjárást! Ami itt télen ment fagyban, dermesztő hidegben, amit itt kaptunk esőben, hidegben, amit itt nyáron művelni merészelt az időjárás az... az... nem is tudok rá szavakat találni... az minden, csak nem időjárás, az idődúlás, időkitolás, időpimaszság...

Időjárás? Nevetséges. Ez az idő nem járt, de jött-ment, bicegett, sántikált, lopakodott. Nemhogy időjárásnak nem lehet nevezni az ideit, de józerivel időnek sem, ez valami meghatározhatatlan, arcátlan zagyvaság volt, amit bosszantásul küldtek a nyakunkra.

Ez az! Meg vagyok győződve róla, hogy nincsenek véletlenek, emögött valakinek (valakiknek) a szőrös mancsát kell keresni. Igaz, kis ország vagyunk, nem vagyunk gazdagok, kevés az ásványunk, technikánk sem egetverő, híjával vagyunk kemény valutának, de hogy már az időjárást is elvegyék tőlünk?! Hát ezt érdemeljük? Miért? Azért, mert mi elvesztettük az első világháborút, meg a másodikat is? Hát nem volt nekünk elég Trianon, meg Párizs? Most még ezt is nyögnünk kell? Hogy már nyarunk se legyen? Meg szép telünk, meg tavaszunk se? Vagy tán az ötvenes éveket kérik számon rajtunk? Igaz, történtek akkor csúnya dolgok, de nem csak nálunk. Mindenki a maga házában söpörjön (padlást)! Hogy voltak hamisvádas perek? Igen, voltak, de nem az időjárás ellen. Azt véletlenül senki se bántotta. Még csak le se tartó...

Az ám! Ez kellett volna az idén! Le kellett volna tartóztatni az időjárást. Lefogni, mint a béke, a szocializmus, a dolgozó nép ellenségét. Sittre vele, a nyomorulttal! Mit törvényesség? Az talán törvényes, hogy nyáron tél legyen, tavasszal ősz legyen? Igenis, le kellett volna tartóztatni az időjárást, ha már feltartóztatni nem tudtuk. Letartóztatni, vagy minimum leváltani (érdemei elismerése nélkül), és másikat állítani a helyébe. Ha nem lehet újat választani, akkor kooptálni. Egy kooptált időjárás is jobb, mint ez a rondaság.

Most pedig végre kimondom, ki a bűnös az egészben. Tessék csak emlékezni, mit láttunk esténként a tévében, Európa térképén, pontosabban a mi kis hazánk felett. Honnan kúsztak felénk azok a vattacsomók? Na honnan? Nem keletről, ahol a baráti országok vannak. Nem is délről, Afrikából, ahol a fejlődők fejlődnek. Mégcsak nem is északról, ahol Olaf Palme nézetei a legfontosabb kérdésekben megegyeznek, vagy legalábbis közel állnak hozzánk. Nem bizony. Azok a nyűves felhők, kérem szépen N y u g a t r ó l jöttek. Folyton csak Nyugatról. Ha már München felett felhőt láttam, csak annyit mondtam: gyerekek, lőttek a víkendnek! Küldik a rossz időt a művelt Nyugatról.

Küldhetnének persze mást: fejlett technológiát, bankhitelt, modern divatot, jó márkájú autókat. De ők felhőt küldenek, havat, jeget, zimankót. És miért? Mert nem vagyunk bent a Közös Piacban? Mert mi kágéestések vagyunk? Szép, mondhatom.

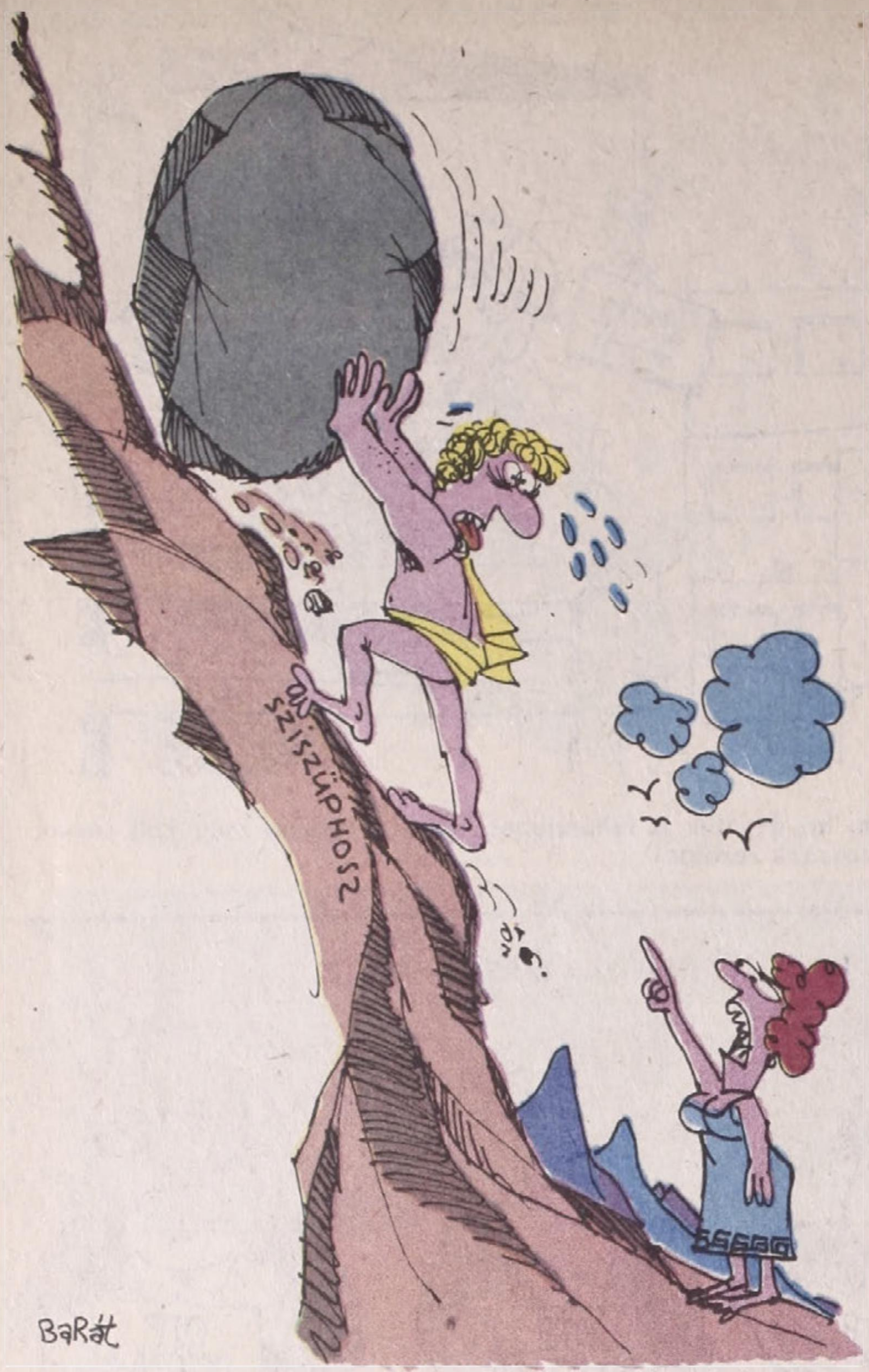
Én kérem nem vagyok elfogult, szektás se vagyok, dogmatikus se. De a tények — tények. Én csak azt mondom, amit a térképen láttam: a felhők Nyugatról jöttek. Ezek kapitalista felhők. Nátófelhők. (Részben semlegesek.) És én csak azt nem szeretem, ha politikát kevernek az időjárásba. Kiki tartsa meg magának az időjárását. Senki se telepítsen felhőt a másik ország fölé.

*

Meglehet, mire e cikk nyomdába kerül, az időjárás megembereli magát. Ez esetben kész vagyok rehabilitálni az időjárást. Leveszem előtte a kalapomat.

Eddig úgyis ő vitte le a fejemről...

Novobáczky Sándor

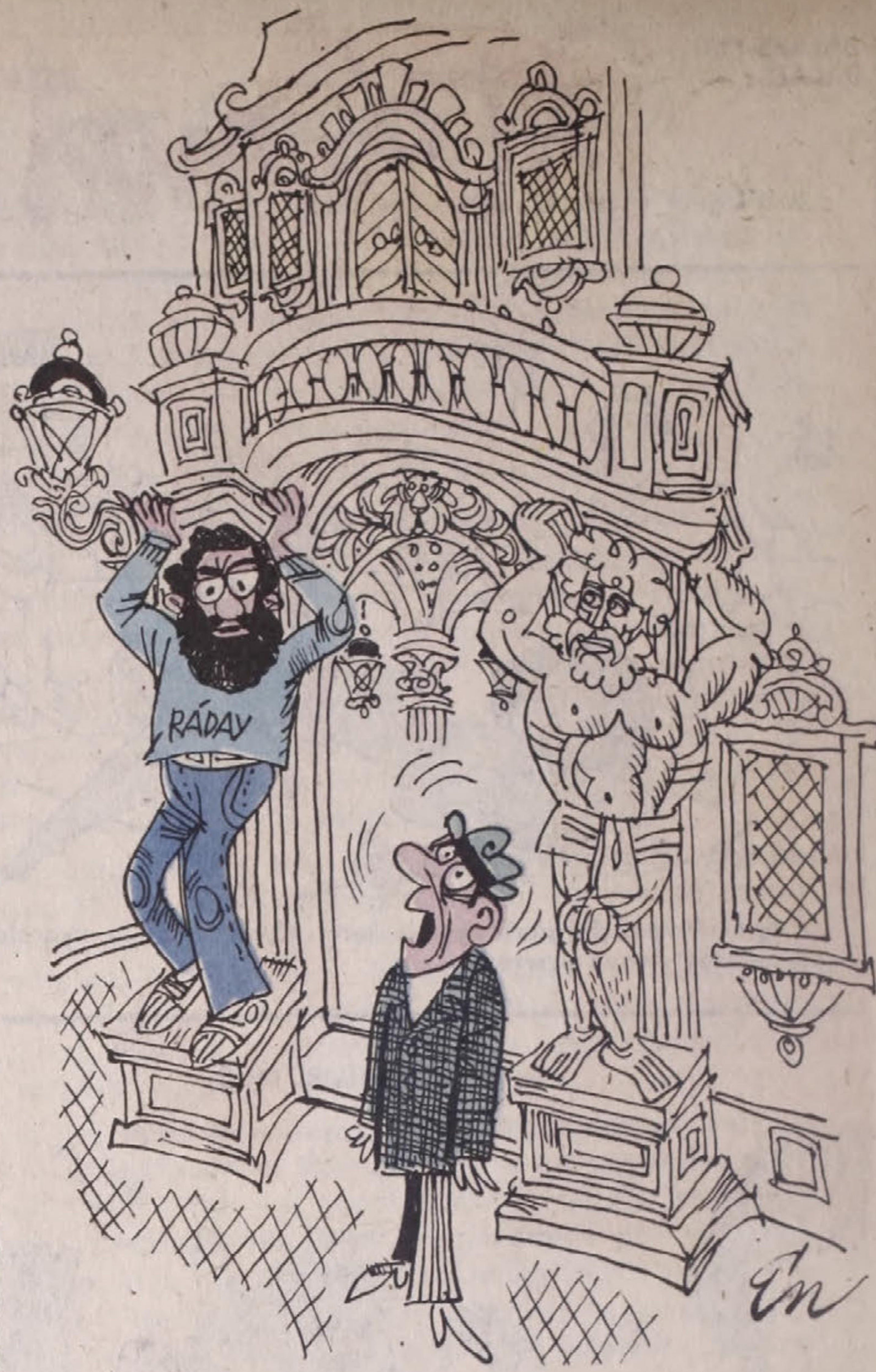
– Nincs nélkülözhetetlen ember, csak arra várnak, hogy egy pillanatra elengedd.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ki volt bátrabb, mint Heraklész, bölcsebb, mint Szokratész, becsületesebb, mint Washington és szebb, mint Apolló?
— A feleségem első férje.

— Azt hittem, el akarsz válni?
— Sajnos nem lehetett. A feleségem az utóbbi években annyira meghízott, hogy nem tudja a jegygyűrűt lehúzni az ujjáról.

Nagyszabású party a cégnél.
— Mi történik itt? — kérdi csodálkozva a főnök.
— A számítógép a fizetés helyett a levonásokat fizette ki!

– Úgy látom, Ráday úr, már nem csak a lándzsát lopják el a műemlékekről.

SZILÁNKOK

MAI IDŐK

— Elvittem a cipőmet talpaltatni egy suszterhez. Csak kétszer került annyiba, mint egy új cipő.

NŐBOLOND

— Elcseréltem a háromszobás összkomfortos főbérletemet egy szükséglakásért. A bérlője nagyon csinos nő.

GYÓGYSZER

— Már minden gyógyszerrel megpróbálkoztam, de mindegyiktől egészséges maradok.

FIATAL TENGERÉSZ

Hideg, téli estéken Géza a tengerészélményeit meséli, amik majd történni fognak vele.

LELET

— Negyvenéves koromban elcserélték a kórházi leleteimet. Ezért csak 92 éves koromban derült ki, hogy ötvenkét éve komoly beteg vagyok.

KUTYA

Brahovácz meséli:

— Van egy kutyám, aki mindig mérgesen megugat. Csak a személyi igazolványomból hiszi el, hogy én vagyok a gazdája.

MÁSODÁLLÁS

A presszóban ötven év körüli kopottas öltözetű férfi, hóna alatt egy fekete tokkal, körbejár az asztalok között és így szól:
— Én nem kéregetek. Öt forintért megmérem a vérnyomását.

HATÁROZOTTSÁG

— Ha én elhatározom, hogy ma rossz napom lesz, legyen nyugodt az is lesz!

JÓL KEZDŐDIK

— Ezt érdemeltem tőled egy negyedórai házasság után?!

KÉRÉS

— Nem tud ajánlani valami drága vendéglőt, ahol pocsékul főznek? Ugyanis sok pénzem van és fogyókúráznom kell.

UDVARIAS GARÁZDA

— Én mindenkinek megadom a kellő tiszteletet, mielőtt belekötnék.

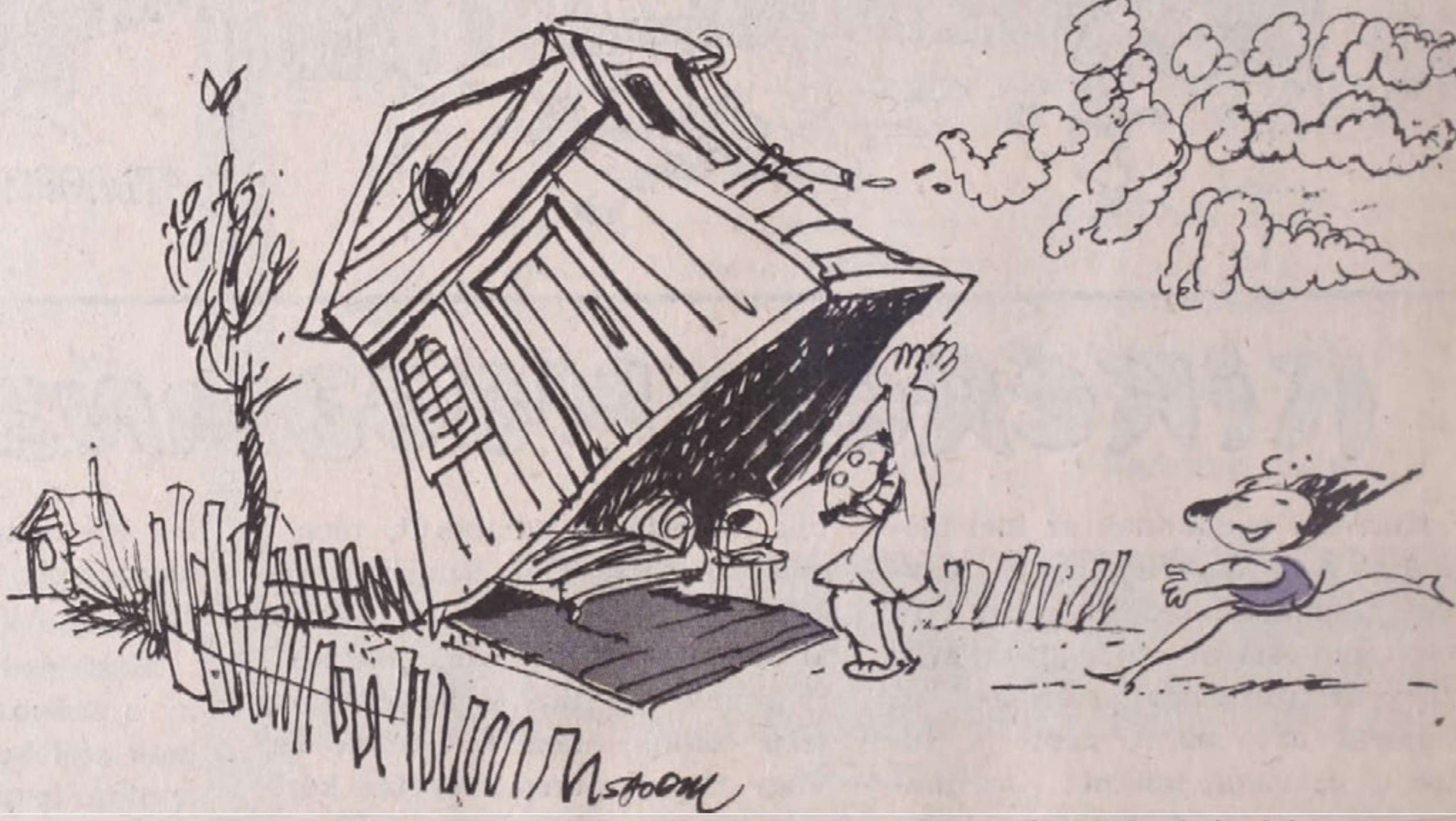
ALBÉRLŐ

— Éjjel besüt a holdvilág a szobámba. A főbérlőm ezt is hozzácsapja nekem a villanyszámlához.

ÉTTEREMBEN

— Előételnek hozzon egy deci szatmári szilvát, főfogásnak jó lesz egy üveg verpeléti kadarka, csemegének pedig kérek valami jó desszertbort.

Galambos Szilveszter

– A feleségem ki akart tolni velem, eldugta a víkendház kulcsát!

HAZAI IMASZŐNYEG

Két értelmiségi férj beszélget, már megtárgyalták az áremelkedéseket, a futballt, a fiatalok fokozódó kábítószer-fogyasztását, végül előkerül az egyetlen olyan téma, mely tűzbe tudja még hozni őket és felvillant valamennyit ifjúkoruk nemes indulataiból: milyen rosszul vezetnek a nők!

— Az én feleségem egyszer csak fellázadt, hogy soha nem adom oda neki a kocsit — meséli az egyik férj. — Rendben van, megkapod. Épp akkor kellett lemennem ellenőrizni Balatonkenesére, odafelé vonattal utaztam és mondom neki:

— Gyere le utánam és hozzál haza.

Két órakor felhívtam: végeztem, indulhatsz. Számolgattam: Balatonkenese alig száz kilométer, két óra alatt le kell hogy érjen. Én nyugodtan megfürödtem, napoztam egy kicsit, négy órakor felöltöztem, néztem a kocsit, sehol. Nyugtalankodtam: istenem csak nem történt valami baj, nem éltem volna túl!

— Nagyon szép tőled, hogy tízévi házasság után is így beszélsz a feleségedről! — mondta meghatottan a másik férj.

— Ki beszél a feleségemről?! Én a kocsira gondoltam. Tudod mikor kapok én egy új ezerötös Zsigulit?! Egyszóval, öreg este volt már amikor végre befutott.

— Mi történt veled? — kérdezem tőle.

A feleségem vállat von.

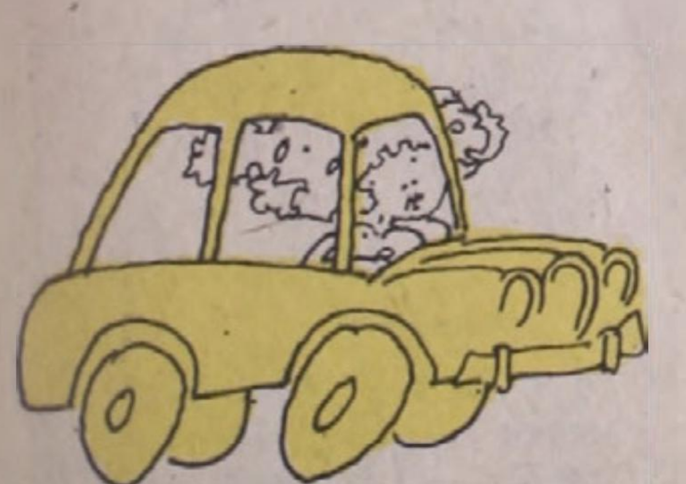
— Semmi.

— De hát valamiért csak késtél! Lerohadt a kocsi? Forgalmi dugóba kerültél?

— Nem, csak tudod Korpádon túl két irányba ágazik el az út a Balaton felé: lehet menni *egyenesen* a déli partra és *jobbra* az északi partra.

— Igen, és neked jobbra kellett volna kanyarodnod.

— Tudom, de eleinte folyton jöttek a kocsik,

később pedig az zavart, hogy egyáltalán nem jöttek, csapdát sejtettem, nem mertem megkockáztatni, hogy jobbra kanyarodjak, inkább megkerültem a Balatont. Ugye nem baj?

— Miért volna baj? Jó, hogy nem a tenger mellé beszéltük meg a találkozót.

A másik férj legyint.

— Kérlek szépen, ez semmi. Egyik nap jön haza a feleségem, lángol az arca a méregtől.

— Mi történt? — kérdezem tőle.

— Képzeld el: besorolok egy lámpánál, sütött a nap, le voltak engedve az ablakok. Kiteszem az indexet jobbra és várom

a zöldet. Mellettem balról egy motorkerékpáros állt, rámosolyogtam, a mosolyommal azt igyekeztem kifejezni, hogy Istenem ma nekem van kocsim, holnap lehet, hogy neked nem lesz, a motoros is mosolygott, őszintén rokonszenvesnek találtam, egy kicsit hasonlított Vitrayra, nem, inkább Mészöly Kálmánra...

— Azt meséld, hogy mi történt!

— A lámpa sárgára váltott, ekkor a motoros hirtelen beköpött az ablakon, azt hittem hogy elúszok, majd gázt adott és eldübörgött. Mit szólsz hozzá?

— De hát miért nem mentél utána?! Én a te helyedben agyongázolom, ellopom, átadom a rendőrnek...

— Tehát nem érted hogy nem mehettem utána?!

— Miért nem?

— Mondtam már, hogy ő *balra* fordult, az én indexem pedig *jobbra* volt kitéve.

A két férj eltűnődik, aztán az egyik megszólal vigasztalólag:

— Vacsorázni viszont csak értelmiségi nőknél szabad — a főzést nagyon ambícionálják.

Moldova György

DIÁKOK NYÁRI MUNKÁN

– Mondja, szaki bácsi, nem tud valami jól fizető géemkát ajánlani?

NYÁRÉJSZAKÁN

– Csak tudnám, hogy kire ütött ez a kölyök...!

— A férjemnek éjjel-nappal az autója jár a fejében.

— Örüljön neki — megtakarítja a garázsköltséget.

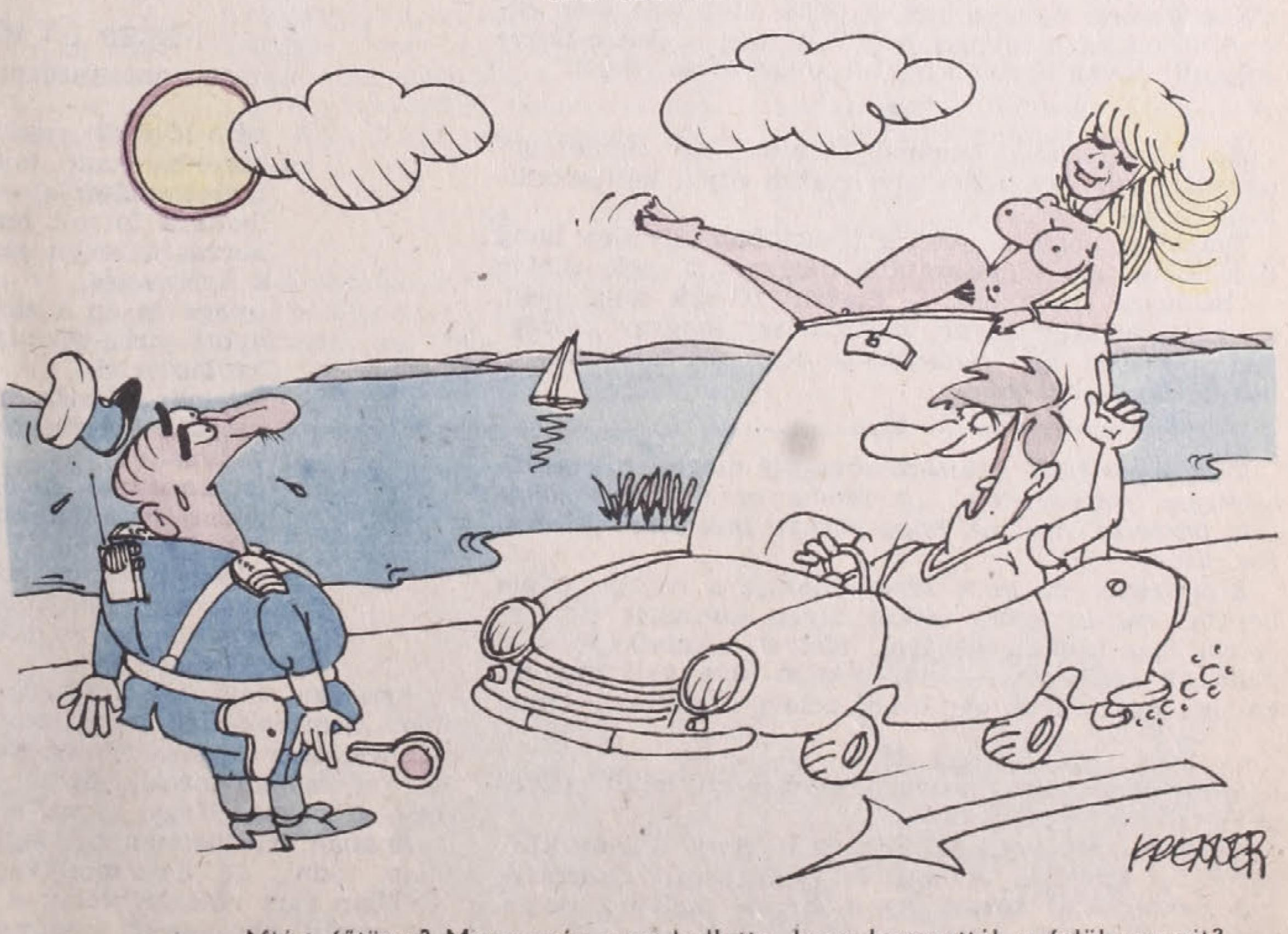
*

Kovács büszkén mutatja új kutyáját a szomszédnak.

— *Tacskó és schnauzer keveréke.*

— *És jól megvannak egymással?*

SZÓ SZERINT

– Miért, főtörzs? Maga még nem hallotta, hogy bevezették a felül semmit?

Szergej Bubka szovjet rúdugró világcsúcsa: 6 méter!

GORBACSOVI VONAL: EMELJÜK MAGASRA A MÉRCÉT!

GYÖRE IMRE:

Giliszta félelem

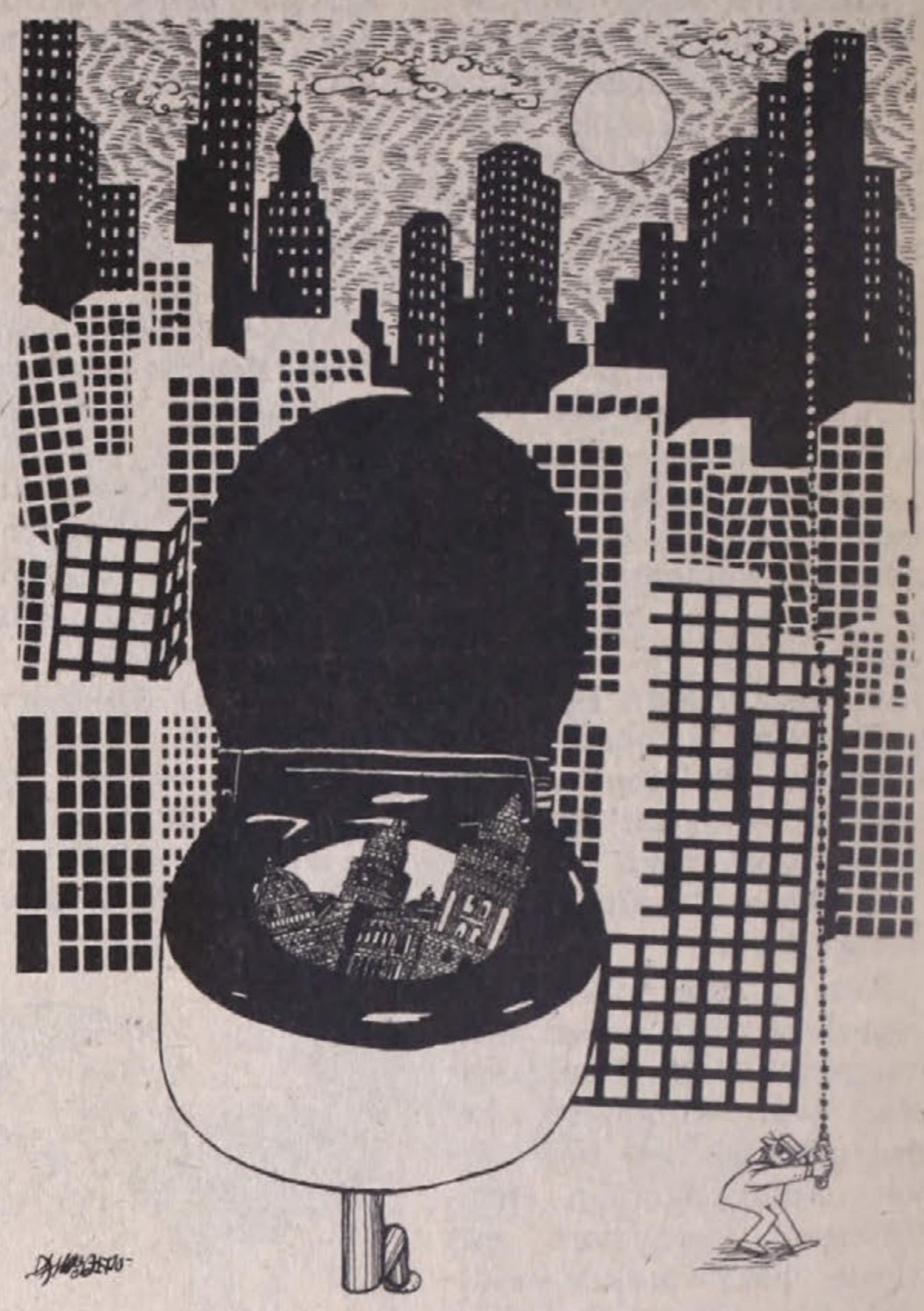
Félnek a giliszták:
mi lesz, ha kihizzák
járatukat,
s beleszorulnak?
S nem szabadulnak?
se ma, se holnap?

Szólnak a bölcsek:
majd vastagabb,
és szélesebb alagútakat
fúrunk,
nem kell hozzá
véső, se fejsze,
s benn vonatok is
járnak persze,
és persze
tehervonatok,
és földet hoznak
száz vagonban,
és mind lerakják
egy halomba,
s belefúrjuk
magunk azonnal,
példás giliszta-
szorgalommal.

– Ne hülyéskedjetek, gyerekek, fél óra múlva a szinkronban kell lennem!

Dallos Jenő kollégánk nyerte a gabrovói 7. Nemzetközi Karikatúra Biennálén a Humor és Szatíra Háza Díját.

BAKI BAKI HÁTÁN

Két pompás ívű kőhidat látunk egy Villonról szóló rajzos regény első képén. Mindkettő a párizsi Notre-Dame mögött vezet át a Szajnán. A kép felirata: *„Párizs, 1455 . . .”*

Mármost ehhez tudni kell, hogy Párizs egyik legrégebbi kőhídja, a két partot a Notre-Dame előtt, a Cité-sziget csúcsánál összekötő Pont-Neuf (Új híd) volt, s még ennek építésébe is csak a XVI. században, III. Henrik uralkodása idején fogtak bele. A híd elkészültének dátuma pedig: 1604. Hol volt már ekkor Villon és a tavalyi hó? Hát még a Notre-Dame mögötti, jóval ifjabb kőhidak megépítése idején!

●

Ha már francia témánál tartunk: az „empereur” (császár) szót így látom elválasztva egyik hetilapunkban: *„empere-ur”*.

Tekintve, hogy az „eu” a franciában egyetlen hang (körülbelül egy elnyújtottabb magyar „ö”-nek, illetve — bizonyos szavakban — hosszú „ő”-nek felel meg), ez az elválasztás olyan, mintha egy magyar szövegben a kacsát így választanók el: „kac-sa”, vagy a hülyét így: „hül-ye”.

●

Tévé-riportfilm. A kísérőszövegből megüti fülem valamilyen versezet-féle: *„A tyúkot ez a kérdés sohasem bántotta, csak az, hogy pörkölt lesz-e belőle vagy rántotta.”*

Eltűnödöm: ha az a kérdés bántja a tyúkot, vajon pörkölt lesz-e belőle, akkor olyan kulináris ismeretekről tesz tanúbizonyságot, melyek semmiképp sem vallanak tyúkészre. Annál inkább arra vall viszont, ha ugyanez a tyúk azt hiszi, belőle rántotta is lehet.

●

Lássunk most egy közlekedésrendészeti bakit. (Ilyen is van.)

Elromlott a villogó jelzőlámpa a Marx Károly közgazdasági egyetem épülete és a központi vásárcsarnok raktárházai között. Az a lámpa, melynek dolga, hogy a rakpartról a Közraktár utcába kanyarodó járműveknek jelezze, nem közeledik-e valamelyik irányból a 2-es villamos. A lámpa egyszerűen kialudt, amit rendkívül nagy balesetveszélyt jelentett az adott helyen.

Igen érett megfontolás után a lámpát végre megcsinálták. Most ég. Igaz, hogy piroson kívül egyebet — amikor e sorokat írom — nem hajlandó mutatni, ami végeredményben legalább annyira balesetveszélyes, mintha egyáltalán nem égne. De — szó, ami szó — egy égő lámpa mégiscsak szebb. Pláne, ha piros.

●

Az utóbbi idők legszívbemarkolóbb költeményét (egyik vidéki lapunkban találtam) akkor is teljes egészében idemásolom, ha a költő netán a Ludastól is igényelné a honoráriumot.

SZÉP ÚJ VILÁG

— nem magyarázva, gyorsan —

vétó-lövések eresednek
karokba rontó tankos esték —
(kerethullámzás — —).
lovakra forrott ferde arcod
borzas keréken sárba csikolt
a krómvetés.
(maga és én a zárt vidéken
nyütt vízre sikkant némaságban
hadfáskertek).
mászik kalózsip nyerge véres
kezedbe hörgök mint a kappan
vadvakállat.
(zümmzümm de édes lakkcipőtűz
lekent hajadba hurkos illat
sastolljegenye).
görögve jönnek medveladyk
akárhogy vérzik senki sem jön
semmik se jönnek.

Igazsága vagyon a szerzőnek: semmik se jönnek neki. Sem épkézláb sorai, sem világos gondolatai nem jönnek. Még a véres nyergű kalózsip (így, rövid i-vel) se jön, csupán mászik. Mindössze a medveladyk jönnek. Görögve. Hogy ki az a „maga”, aki a tegező formában írt ihelményben egy pillanatra fölbukkan, nem tudni, de hajlamos vagyok föltételezni, vagy valóban zárt vidéken volna a helye, a versbéli „én”-nel együtt, ahogyan az a szövegben áll.

Arról sincsen elképzelésem, ki lehet az a vadvakállat, aki — zümmzümm — az efféle édes lakkcipőtüzekben, nyütt (rövid ü!) vízre sikkant némaságban és hadfáskertekben költészetet vél látni. Csak csendesen a tulajdon kezembe hörgök, mint a kappan, s tehetetlenségemben — hisz mi egyebet is cselekedhetnék? — nem magyarázva, gyorsan leadok néhány megeresedett vétó-lövést.

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.....

— Jó itt az éghajlat? — kérdi az idegen egy helybelitől.

— Meghiszem azt! — válaszolja az. — Képzelje el, hogy amikor idekerültem, egy szót sem tudtam kimondani, egy fogam sem volt, sőt mászni sem volt erőm. S most nézzen rám!

— Fantasztikus! És régóta van ebben a városban?

— Itt születtem.

*

— Anya, itt van az újságban, hogy a színház statisztákat vesz fel. Mit csinálnak a statiszták?

— Csak ott vannak a színpadon, de nem szólalnak meg.

— Akkor a papa is jelentkezhetne, ugye?

*

— Mit gondolsz — kérdi a férj feleségétől — milyen izmokat mozgatnék meg, ha egy expanderrel végeznék gyakorlatokat?

— Az én nevetőizmaimat!

János, a vitéz: rock-opera Szegeden

Szerzők: Victor, a Máté — Kacsóh, a Pongrác — Petőfi, a Sándor

Franciaországi anziksz

Párizsban még ma is működik az Eiffel Torony Lebontásáért Küzdő Egyesület; küzdelmük teljesen reménytelen, az Öreg Hölgy pozíciói erősebbek, mint valaha. De az egylet működik, mert a demokrácia így kívánja. Most szervezik a régi vásárcsarnok helyén épült — egyesek szerint csúnya Pompidou-központ lebontását szorgalmazó egyesületet is; a liga ugyancsak legálisan fogja folytatni tevékenységét — mert a demokrácia így kívánja.

Most újabb építési merénylet készül a párizsiak ellen, a Louvre udvarán terveznek felépíteni egy hatalmas üvegpiramist. A párizsiak tiltakozása óriási, és a tiltakozók számára minden fórumot megnyitottak, mert az össznépi vita és a demokrácia ezt így kívánja. Az üvegpiramis alapjait egyébként már ássák...

•

A legendás és valóban nagyszerű párizsi metró korszerűsítésére az utóbbi években rengeteget költött a metropolis. De nem a vonalbővítések, vagy a gumikerekű szerelvények beállítása került sokba, hanem a bemeneti automaták korszerűsítése (értsd: a bliccelés lehetetlenné tétele.)

Most a következő módon léphetsz be a metróba: megváltod a jegyet, ami egy sárga kartonlapocska, közepén egy barna csíkkal. Ezt a lapocskát becsusztatod egy automatába, amely megvizsgálja, hogy érvényes-e, s ha igen a barna mágneses csíkocska felmelegítésével érvényteleníti a jegyet, és ráüti a belépési kódot, majd néhány arasznyival odébb a kezelt jegyet kiadja. Ha minden rendben, két felvillanó lámpácska jelzi, hogy jegyed érvényes, és tovább is haladhatsz. Ekkor egy vasdorong állja utadat, amely — ha eddig minden rendben volt — elfordul, de egyben be is csukódik mögötted. Ezután egy üvegajtó következik, amely, ha a jegy jó volt, ezt a feliratok is igazolták, és a ha a vasdorong is átengedett, akkor automatikuson kinyílik előtted. Ha a gyorsvasúti állomásokon fejezed be az utazást, ezt a ceremóniát kifelé is el kell végezned. A rendszer tehát hermetikusan zár, a potyautazás teljességgel lehetetlen.

Ennek ellenére Párizs város tömegközlekedési vállalatainak kimutatása szerint a kontinens összes metróvonalain együttvéve nincs annyi bliccelő, mint a párizsin...

•

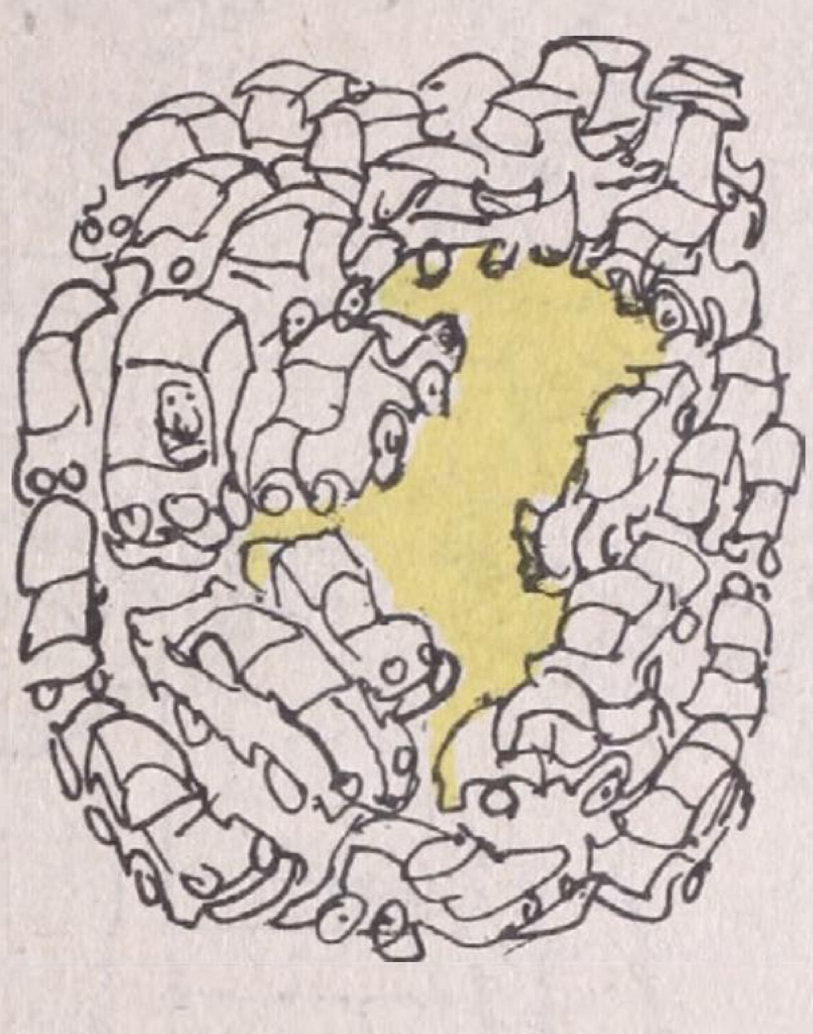
Nem tudom, hogy Párizsban sok-e a koldus, de az biztos, hogy sokan koldulnak; szinte kizárólag az úgynevezett vendégmunkások. Szállodám melletti sarkon már az első napon kiszúrtam egy ázsiai fiatalembert, aki a járdán ült, mellette kalap, nyakában a felirat: MUNKANÉLKÜLI VAGYOK! De a kalapban még estére sem volt egyetlen centime sem. Másnap új felirattal rukkolt elő: NINCS LAKÁSOM! A kalap megint üres maradt. Jött a harmadik táblácska: ÉHES VAGYOK! A kalap üres.

De a következő napon örömmel tapasztaltam, hogy a kalapban jócskán gyűlik a pénz, még papírbankó is akadt köztük. Igaz, a fiatalember is új felirattal jelentkezett: HAZA AKAROK UTAZNI!

Franciaországban autózók figyelmébe! Odaát betonerősségű a jobbkéz-szabály. Aki jobbról jön, annak mindig elsőbbsége van.

A baloldal hatalomra jutása után történt néhány kísérlet a jobbkézszabály gyengítésére, reménytelenül. (Ne feledjük, rövid ideig még kommunista közlekedési miniszterük is volt, de ő sem a jobboldallal, se a jobbkéz-szabállyal nem tudott megbirkózni.)

Azt azért elérte, hogy néhány körforgalmú téren érvénybe lépett

a klasszikus szabály: annak van elsőbbsége, aki már a körforgalomban halad. A körforgalomban haladókkal ilyen esetben feliratok tudatják, hogy: nyugodjanak meg, nekik van elsőbbségük. Csak éppen a jobboldalról betorkolló utakon érkezőkkel nem mindig közlik ezt...

•

Normandia: a történelmi partraszállás körzete. A partvonal egyes szakaszai ma már — kegyeletből — az Utah Beach, vagy az Omaha Beach nevet viselik. Minden falucskában egy-egy maszek múzeum. A derék normandiaiak ugyanis annak idején jó érzékkel összegyűjtötték a parton a csaták hordalékait, s most pajtákból, gazdasági épületekből átalakított múzeumokban mutogatják azokat a nosztalgiaéhes turistáknak.

Jártam egy ilyen apró, maszek múzeumban, ahol a fotók mellett — főleg a németektől zsákmányolt tárgyak láthatók: csajkák, kések, levéltárcák, csatok, katonai műtyürök. Az egyik tárlóban pedig egy valóban szokatlan tárgy: egy olyan igazi, békebeli, rézből készült villamosjegy-lyukasztó, nyelén a vésett felirat: BESZKÁRt.

Nem vitás, ez újabb feladvány történelemkutatóinknak!

•

A Loire-völgye a kastélymérgezésre áhítózó turisták paradicsoma. A kastélyok állaga kitűnő, a belépti díj viszont elég borsos. (Az sem kizárt, hogy a kettő között van némi összefüggés!)

A franciák ugyanis — nyilván az arisztokrácia elleni történelmi fogantatású gyűlöletükből — pokoli trükköt eszeltek ki. Néhány kastélyt visszaadtak a nagy, ősi arisztokrata famíliák még ma is élő leszármazóinak.

Nyilván járt arra tanulmányúton néhány IKV-s...

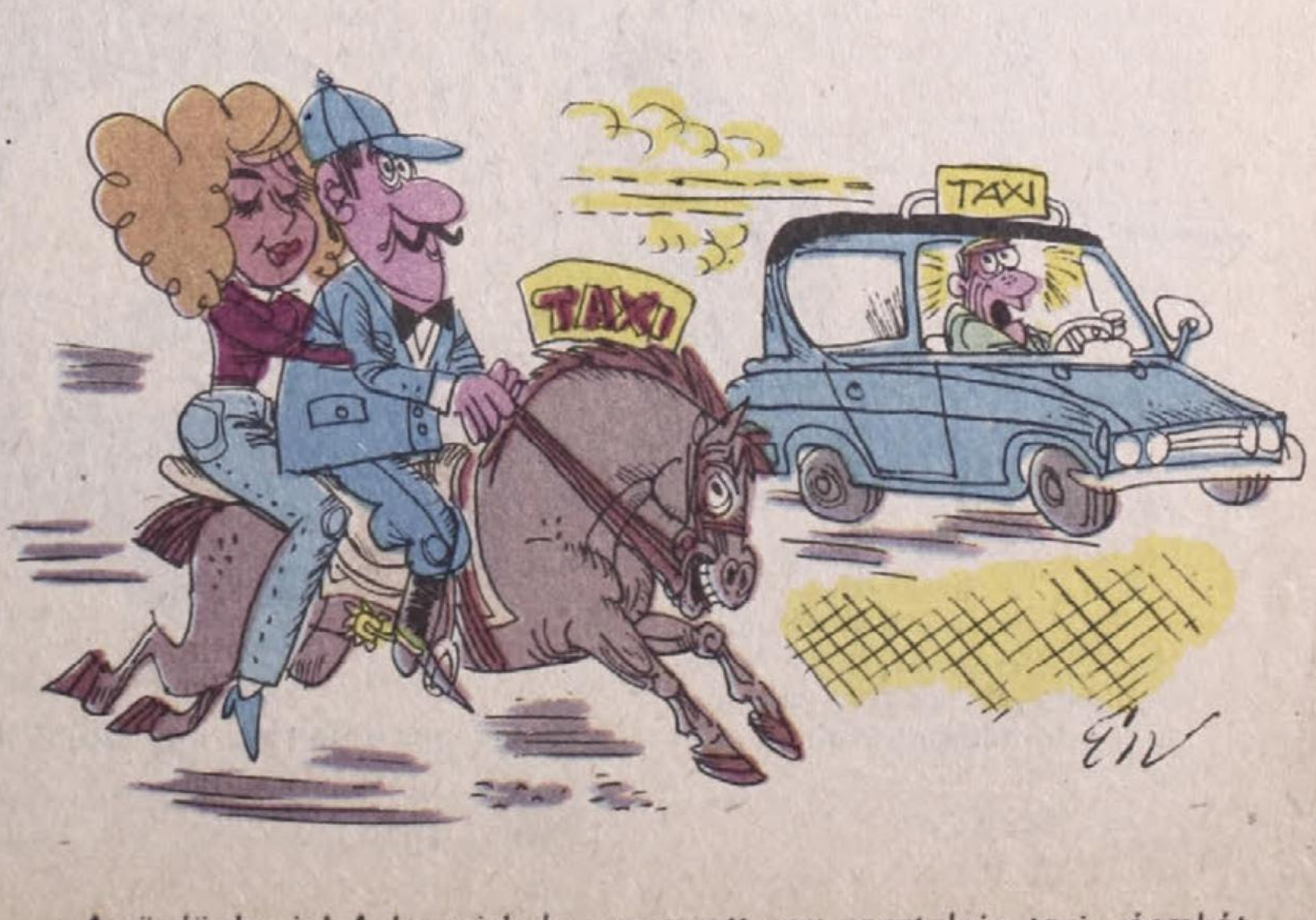
•

A francia plázsokon viszont visszavonhatatlanul meghonosodott a monokini. A tavaly még csak bimbózó stranddivat idén tetőfokára hágott. Erre természetesen felkészült a divatkereskedelem is, megjelentek a boltokban a monokinik, ami avatatlan szemlélő számára olyan mint egy melltartó nélküli bikini. Egy különbség azért van. A monokini kétszer annyiba kerül, mint egy hagyományos bikini. És veszik, mint a cukrot! Hiába, a női lélek kifürkészhetetlen! De szerencsére, idén már csak a lélek kifürkészhetetlen...

Trunkó Barnabás

– Mondtam, hogy így lekenyerezzük az öreg kandúrt!

– Az ördögbe is! A lovasiskola szervezett egy nosztalgia taxi géemkát.

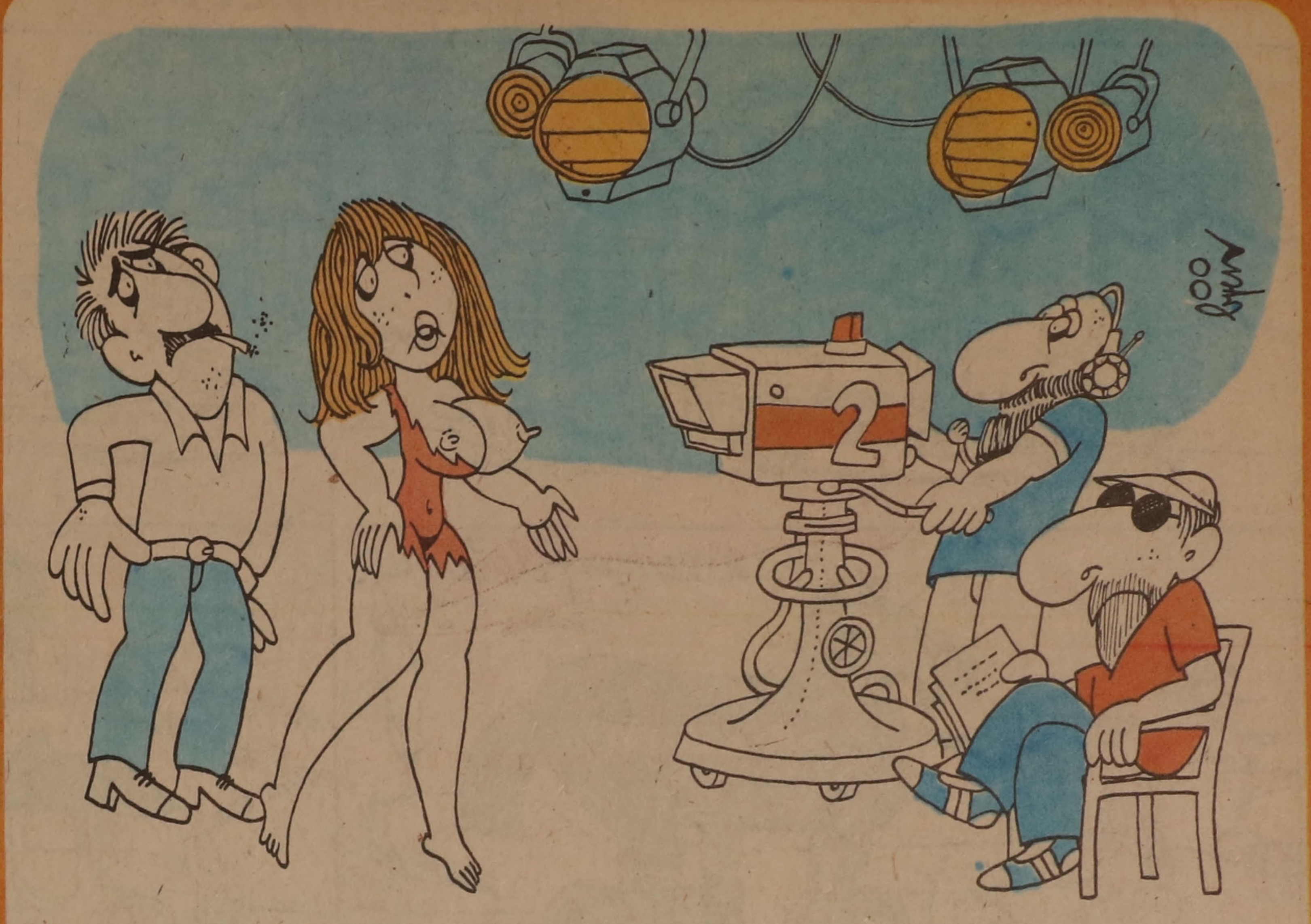
VIGYÁZAT, SZURKOLÓK!

NYÁRI CSÚCS

– Figyelj oda, Géza, mert ez a trabantos képes és megelőz minket.

– De rendező úr, a héten ez már a harmadik tévéjáték, amelyben megerőszakolnak!

ERŐSZAKOSOK

– Tetováld be ezt is, haver!

– Állítólag prémiumot kap, hogy minél többünket vágóhídra juttasson.

TELIBE...

Nem igaz, mik vannak!

A Ginevra kozmetikai cikkeket gyártó kispolgári munkaközösség például megkeresett, hogy csapjak egy kis reklámot a cég slágerének, a Bunk-o-matic szőrvíznek. Persze csak finoman, elegánsan, szinte észrevétlenül. Nem bánom meg, mert tébolyult summa üti a markomat, ha egy viccesnek álcázott kis cikkembe sikerül csupán negyven alkalommal beleszőnöm a Bunk-o-matic (1) szót. Persze csak finoman, elegánsan, szinte észrevétlenül. Tetszik érteni, a Bunk-o-matic (2) szót. Csak úgy ni, Bunk-o-matic (3). Minden további nélkül. Bunk-o-matic (4). Esküszöm, megáll az eszem!

Mert ugyebár eltekintve az ügy etikai vonatkozásaitól, hogy jövök én ahhoz, hogy reklámot csapjak a Bunk-o-maticnak (5)? Pláne finoman, elegánsan és észrevétlenül. A magam részéről ugyanis nem vagyok sem finom, sem elegáns, sem észrevétlen. Másrészt térdigérő szakállam van, sosem borotválkozom és akkor sem Bunk-o-matic (6) szőrvízzel.

Másrészt vadul gyűlölöm a reklámnak ezt a mindent elsöprő változatát. Bunk-o-matic (7)! Bunk-o-matic (8)! Bunko-matic (9)! Bele a pofánkba azzal a Bunk-o-matic-kal (10), le a gégénken azzal a Bunk-o-matic-kal (11). Hát nem, tisztelt uraim, ott a Bunk-o-matic-nál (12). Gazda nélkül csináltátok a Bunk-o-matic-ot (13)... pardon, a számítást. Így nem alkuszunk. Most már csak azért sem ejtem ki a számon a Bunk-o-matic (14) szót, száradjon el a nyelvem, ha azt mondom Bunk-o-matic (15), köpjön szemen, vágjon nyakon, aki tőlem azt hallja Bunk-o-matic (16).

Mindez persze nem jelenti, hogy a Bunk-o-matic (17) szőrvíz valami alávaló, selejtes termék lenne. Tény viszont, hogy a Bunk-o-matic (18) urai erősen túloznak, amikor azt állítják, hogy a Bunk-o-matic (19) egy világszám, a Bunk-o-matic (20) egy frenézis, a Bunk-o-matic (21) egy mennybemenetel.

Ezt egy példával is igazolhatom.

Egy alkalommal Albert Einstein barátommal grizzlyvadászatra indultam. Ám alig ütöttünk tábort a Nagy Sziklás Hegység e célra kijelölt területén, Albi a fejéhez kapott.

— Jesszusmária, azonnal vissza kell fordulnom. Otthon felejtettem a Bunk-o-matic (22) szőrvizemet.

Jó, a Bunk-o-matic (23) megszállottjai most piros lámpákat lóbálnak, hogy hohó, hohó, ez a történet éppenhogy a Bunk-o-matic (24) szuper voltát hirdeti. Nos, hátrább a Bunk-o-matic-kal (25) uraim! Ne feledjük el, hogy Albi akkor már jócskán túl volt a zeniten, a kekszet is szexnek mondta, hetek óta nem fedezett fel egy árva általános relativitáselméletet, szóval Bunk-o-matic (26) ügyben sem lehetett kompetens.

Egyáltalán miért kell minden szőrre Bunk-o-matic (27) szőrvizet hinteni? Az adott gazdasági helyzetben talán a Bunk-o-matic (28) a legfőbb gondunk? A jelen külpolitikai viszonyok között minket csak a Bunk-o-matic (29) izgat? Kétesillatú dolog ez kérem... Na, nem mintha a Bunk-o-matic (30) illata ellen kifogást emelhetnénk. Bár... Ül múltkor két tag a borbélynál, a figaró megkérdi az egyiket:

— Bedörzsölhetem uram egy kis Bunk-o-matic-kal (31)?

— Nem, a feleségem még azt hinné, hogy a nyilvános házban jártam.

Mire megszólal a másik:

— Ide jöhet egy kis Bunk-o-matic (32). Az én feleségem nem tudja milyen szag van egy nyilvános házban.

Ennek ellenére sem csapok reklámot a Bunk-o-matic-nak (33). Nem mondom, hogy a Bunk-o-matic-nál (34) drágább van, de jobb nincs. Nem hirdetem, hogy a Bunk-o-matic (35) a felső tízezer szőrvize. Nem kongatok üres szlogeneket a pléhdobon, hogy — tudomisén — használjon Bunk-o-matic-ot (36), egy bedörzsöléstől ön is dörzsöltebb lesz. Mert ugyebár nekem Bunk-o-matic (37) nélkül is van még bőr a képemen.

Mi? Hogy ez csak harminchét? Hogy negyvenről volt szó és így egy vasat sem fizetnek? Tudják mit, menjenek maguk a pokolba a Bunk-o-matic-ukkal (38) együtt, süssék meg a Bunk-o-matic-ukat (39), akkor lássuk a Bunk-o-matic-ot (40), amikor a hátam közepét. Na és most merre van itt a pénztár?

Peterdi Pál

– Mindenütt csak az erőszak! Amint megszólaltam, úgy szájon vágtak...

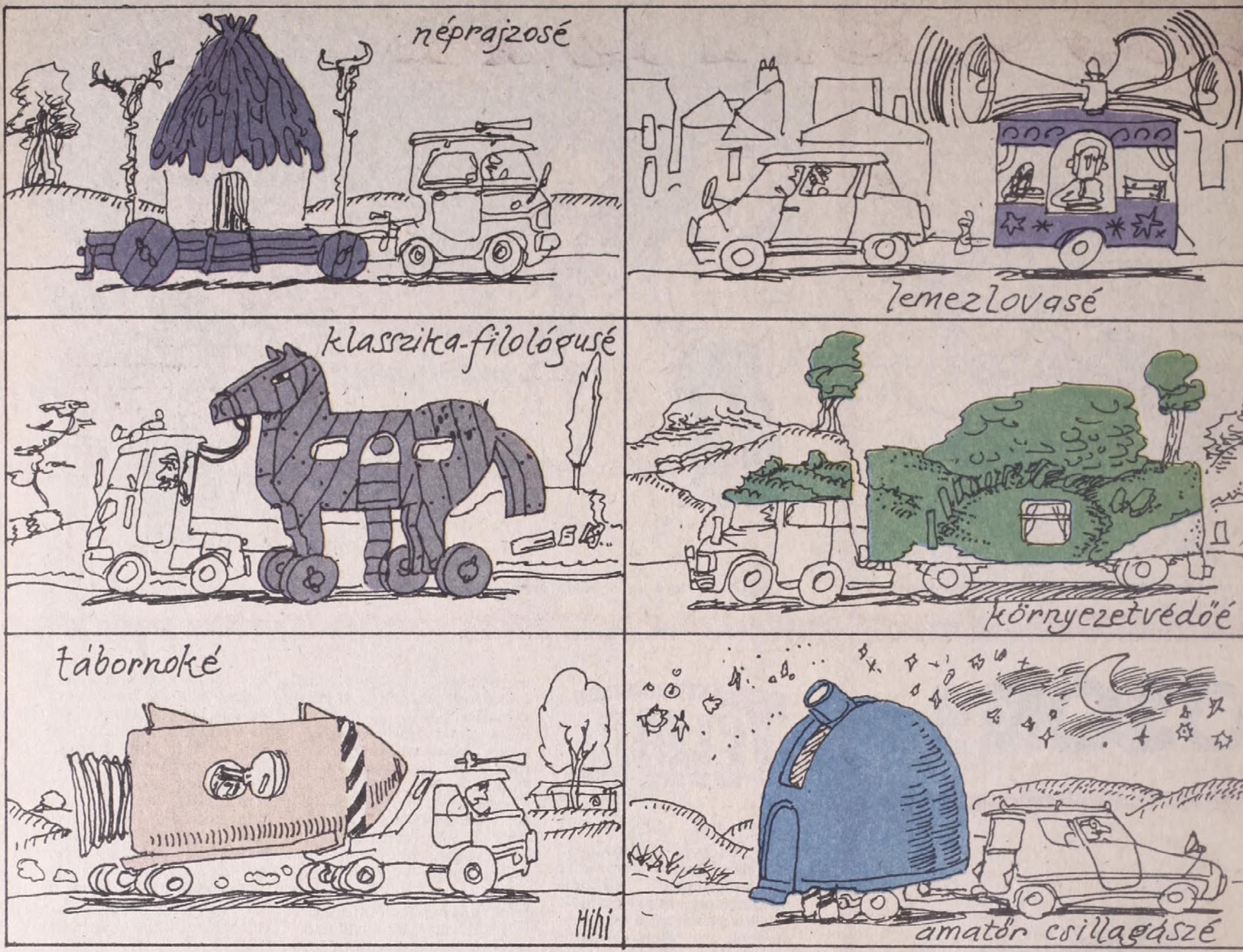
A GÉPELTÉRÍTŐ BÜNTETÉSE

– Nem, fiam, én nem gépeket térítek!

HEGEDŰS ISTVÁN: LAKÓKOCSIK

Olcsó utak fiataloknak

Tisztelt Központi Fiatalászati Központ! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) szeretném Önökkel tudatni, hogy bár már nem vagyok mai fiatal, sőt, sohasem voltam az, mert amikor én fiatal voltam, akkor még nem engedték, de mindezek ellenére igen örülök annak, hogy a mai fiatalok számára megannyi olcsó utazási lehetőség kínálkozik.

A T. Fiatalászati Központ bizonyára nem tudja, de magam is nagy barátja vagyok az utazásnak — egyszer meglátogattam a nagymamámat Monoron — s mint képesített képszöggyártó kisiparos, a kirándulást választottam hobbimul. Sajnos, sokirányú elfoglaltságom nem teszi lehetővé, hogy a lakásból, mely egyben műhelyem is, kitegyem a lábam — megjegyzem, nem is férne ki, mert nagy lábon élek, az ajtó viszont biztonsági okokból csak résnyire nyitható —, de szorgosan tanulmányozom az idevágó szakirodalmat, időt, pénzt, s fáradságot nem kímélve, kevés szabadidőmet a fiatalok utazási szokásainak feltérképezésére áldozva. Eddigi tapasztalataimat szeretném ezúton a T. Ifjú Fiat Központ részére átadni, abban a reményben, hogy az átvételi elismervényt postafordultával, de legkésőbb egy emberöltő múlva elküldik.

Amint azt a T. F. Központ is bizonyára tudja, sok fiatalnak halvány lila gőze sincs arról, milyen olcsó lehetőségek vannak az utazásra, csak meg kell találni azokat. A többek szemében drágának tartott vasúti közlekedést például olcsóvá lehet tenni, ha egy kicsit leleményesek vagyunk és értünk az emberek nyelvén. Vannak mozdonyvezetők, akik megengedik, hogy mi magunk vezessük a vonatot, csak fénysorompóhoz közeledve vészik át a vezérlőállásban a helyüket, ám erre is lehet kedvezményt kérni. Ugyancsak jelentős összegeket lehet megspórolni, ha vállaljuk, hogy fel sem szállunk a vonatra, hanem jó sokan összeállunk és toljuk a szerelvényt. (Vagy húzzuk, megfelelő aláhúzandó!) Én még emlékszem a Hanság lecsapolására, melyben sajnos nem vehettem részt, mert nem engedték, de minden újságcikket elolvastam, így azután ha valaki, én tudom, mit jelenthet, ha sok fiatal egyet akar. (Egyes fiatalok még arra is alkalmasak, hogy a kereket pótolják a vasúti kocsikon, ezek a vállalkozó szellemű ifjú emberek még a többieknél is kevesebb pénzért tudnak utazni!)

Mint tömegközlekedési járművet, feltétlenül ajánlani tudom a kutyát, (nagyobb termetű ebek egész jól beválnak) a griff madarat, valamint a váltott lovat. Ha valakinek váltott lova van, már nem is kell, hogy vasútra üljön.

Tudom, T. Ifjúságászati Központ, hogy ez még nem minden, hiszen a szállás is sokba kerül, ami akadályozza a belföldi turizmus elterjedését. Van egy mondás, valamely klasszikustól származik, de lehet, hogy népi eredetű, miszerint sok jó ember kis helyen elfér. Nem tudom, az én tapasztalataim inkább azt mutatják, hogy sok kis ember jó helyen is elfér. Igen melegen ajánlom a kistermetű fiatalok figyelmébe a Hotel Kaloda nevezetű háromcsillagos szállót, ahol az ember, ha beosztóan él, fizetéséből akár tíz napot is eltölthet, minden különösebb nehézség nélkül. Azok a fiatalok, akik vállalják, hogy hatan alszanak egyetlen kispárnán — közülük ketten párnahuzatként is funkcionálhatnak — még további kedvezményre számíthatnak, például nem kell borravalót adniuk reggelinél. Tovább csökkenti a kirándulás árát, ha a fiatal vállalja, hogy átmenetileg levágatja valamely karját vagy lábát, ily módon ugyanis még többen elférnek egy szobában, s ha valaki előre meghatározott időre a fejétől is hajlandó megválni, azt kifejezetten olcsó, élményekben gazdag utazást mondhat a magáénak.

Tisztában vagyok azzal T. Központászati Ifjúság, hogy javaslataim csupán az első lépéseket jelentik az ifjúsági turizmus kiránduló ösvényén, vannak még az olcsó, egészséges étkezéssel kapcsolatban is ötleteim, ám ezeket, éppen ebédidő lévén majd egy más alkalommal kívánom a T. Központi Fiatalsággal megosztani.

Addig is, ameddig elképzeléseim valóra nem válnak, szabadjon javasolnom, hogy az ifjúsági turizmusban ily módon megtakarított pénzeket jobb híján költsük az ifjúsági turizmus fejlesztésére.

Üdvözlettel:
Madárlátta Béla

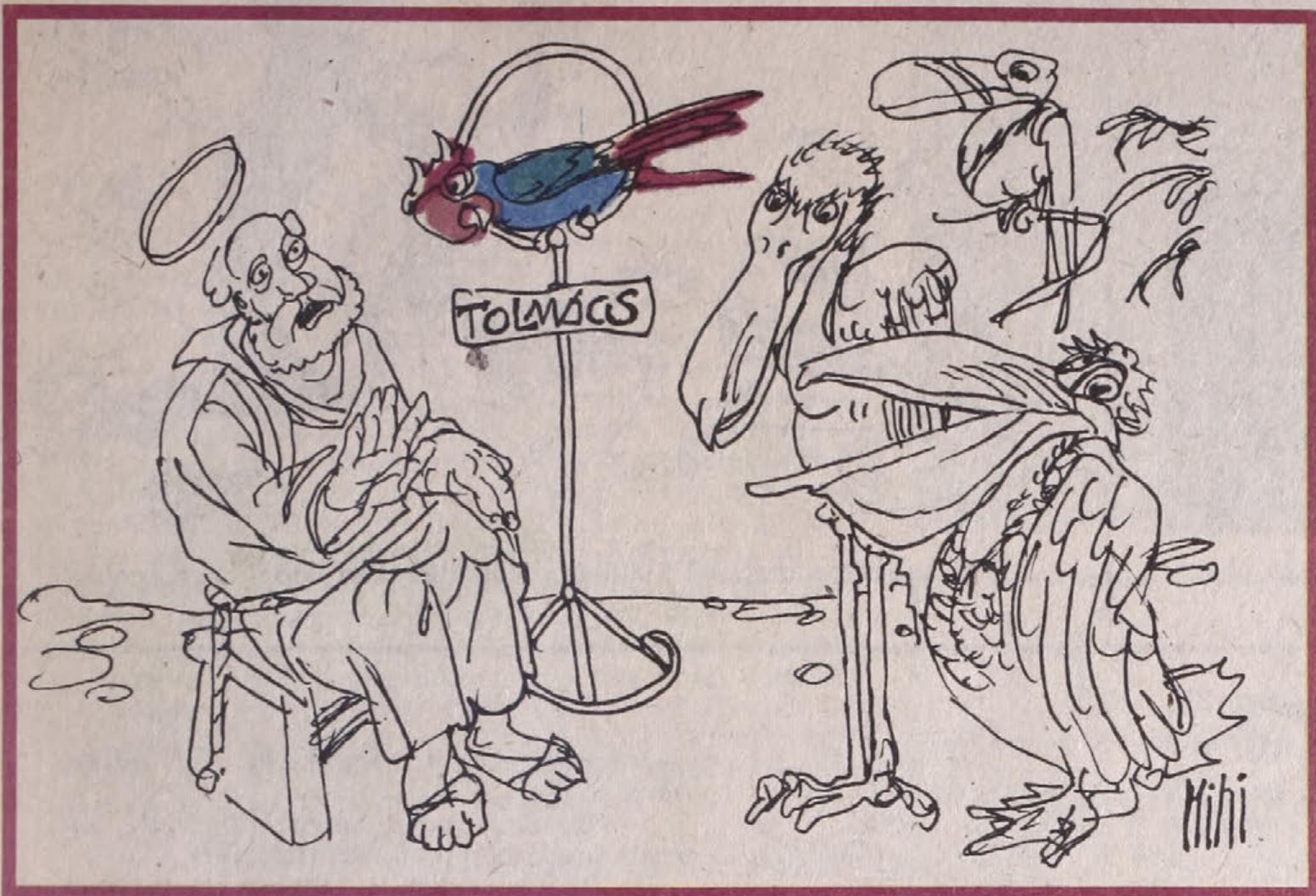
Föld S. Péter

Morzsolt tengerit szállítunk Nyugatra

Csak nem akarunk a Közös Piaccal kikukoricázni?!

LEGENDA

HEGEDŰS, BRENNER, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, DALLOS, LEHOCZKI

– Azelőtt minden záráskor órákig könyörögtünk a vendégeknek, hogy jöjjenek már ki a medencéből...

– Mit strapálod magad? Külföldön már fillérekért kapni ilyen égőfát.

MIBŐL LESZ A HIÁNYCIKK?

A tömegkommunikációs eszközök (a sajtó, a rádió, a televízió és özvegy Szalmiák Dezsőné a III. emeletről) gyakorta szóvá teszik a különféle visszásságok között a hiánycikkeket is, amelyekhez csak valutáért, protekcióval vagy borravaló fejében lehet jutni.

Mi tagadás, hiánycikkek vannak, s úgy tűnik, hogy még egy darabig lesznek is. Ám özvegy Szalmiák Dezsőné kivételével egyik tömegkommunikációs eszközt sem szidhatjuk a hiánycikkek miatt, mi több, ezek már jó előre jelzik, mely áruk szerepelnek majd a hiánycikkek listáján.

Vegyünk egy példát. Mondjuk, 1987 nyarától hiánycikk lesz a kovászos uborka. Erről már akár a holnapi Népszabadságból tudomást szerezhetünk, ha az említett lapban a következő című írás lát napvilágot: „Továbbra sincs fennakadás a kovászosuborka-termelésben."

Ezt követően a Népszavában olvashatunk arról, hogy szakszervezeti jogaik ellenére is napi tizenöt —húsz órát dolgoznak a kovászos uborka-készítők, csak azért, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű kovászos uborka kerüljön a dolgozók asztalára és gyomrába.

Újabb néhány hét múlva a Magyar Hírlap miniszteri rendeletet tesz közzé az uborkaföldek szakosításáról és a kovász után járó jövedelemilleték szabályozásáról. Közeledvén az év vége felé, biztosak lehetünk abban, hogy a Magyarország „Kovász fohász" címmel cikket jelentet meg a magyar kovászosuborka-termelésről, a Heti Világgazdaság pedig hírt ad arról, hogy némelyik távol-, közel-s még közelkeletibb országban bevezették az uborkajegyet.

A következő rangos esemény 1986 elején az Erkel színházi díszelőadás lesz, ahol a szavaló színművész így fejezi majd be Ady Endre „A grófi szérűn" című versét:

„Érzik titkon, hogy az övék / E bús élet, s a kovász."

Az „Élet és Irodalom" áprilisban „Van-e uborkaszezon a magyar irodalomban?" címmel vitát indít. Ennek keretében Abody Béla elmondja majd, hogy nem minden uborkatermelő lett kovászos a személyi kultusz idején, Ungvári Tamás ezzel szemben hangsúlyozni fogja, hogy az vesse rá az első kovászt, aki nem termelt uborkát az ötvenes években. Míg a vita folyik, Bertha Bulcsu a lap harmadik oldalán azon fog elmélkedni, hogy vajon a balatoni felvidéken miért kelendőbb a bor, mint a kovászos uborka?

A Magyar Rádió várhatóan jövő ősszel áll csatasorba, amikor a 168 órában leleplező riport hangzik el egy kovászosuborka-hamisítóról, aki kovász helyett nitroglicerint adagolt az uborkához, ily módon több millió forint jogtalan haszonhoz és robbantási engedélyekhez jutott. A rádió kívánságműsoraiban egyre többször hallhatjuk majd az „Uborkáskert az én szívem" című slágert.

Október—november táján a Magyar Ifjúság riportot közöl a kovászosuborka-nemesítő szakközépiskolákban mutatkozó létszámhiányokról, az Új Tükör orvosi rovatában pedig az egyik üzenet arról szól, hogy a levélíró hölgy mégis inkább a férjét válassza és ne a kovászos uborkát, mert ez utóbbit nem mindig lehet kapni.

Karácsonykor a Dörmögő Dömötörben mese jelenik meg, amelyben a képzeletbeli nagyapó elmondja unokáinak, milyen is volt a kovászos uborka íze.

1987 elején a Skála kovászos-uborka-kötvényeket bocsát ki, aztán a Magyar Televízió is leteszi voksát ebben az ügyben. A Háttérben vagy az Ablakban Déri János kekeckedve faggat majd néhány üveg kovászos uborkát arról, hogy miért maradtak konzervatívak. Aztán jön a Tv-híradó: jön Gál Jolán, aki az első uborkamentő-állomás ünnepélyes átadásáról tudósít, jön Práger György, aki a Vízügyi Hivatal helikopterével elrepül az apadó uborkaföldek felett, s végül jön Bokodi Béla, aki közli, hogy valahol Magyarország területén, kétszáz méternyire a dabas-felsői buszmegállótól a Magyar Néphadsereg kijelölt egységei a kiképzési tervnek megfelelően uborkanemesítést és törzsvezetési kovászolást hajtottak végre.

És ekkorra elérkezünk 1987 nyarához, vagyis ahhoz az időponthoz, amikor kovászos uborkát már csak a televízióban láthat majd az ember.

Vezda János

Barátnők beszélgetnek:

— Hány férfi lesz boldogtalan, ha férjhez megyek!

— Miért? Hányszor akarsz férjhez menni?

Nászéjszaka. Az újdonsült férj halkan megszólal:

— Édesem, most megsimogatlak ott, ahol még soha nem érintett férfi.

— De kedvesem, a szemem nagyon érzékeny.

*

— Amikor a férjed hazajött, fel sem vette, hogy a barátjával fekszel az ágyban?

— De igen, videómagnóra.

AZ OLVASÓ OLDALA

PRO ÉS KONTRA

VASÁRNAPI NYITVATARTÁS

1

Az eddigi tapasztalatok szerint a vasárnap nyitvatartó néhány élelmiszerüzletben nem elsősorban a tej és a pékáru teszi ki a forgalom zömét, hanem a kiskereskedelmi áron (olcsón) beszerezhető szeszes ital. Kenyeret és tejet a vendéglátóipar is kínál vasár- és ünnepnapokon.

A vasárnap a hét egyetlen napja, amikor az élelmiszerkereskedelem dolgozói együtt lehetnek családjukkal. Miért kellene ettől megfosztani őket? Zömmel feleségekről, családanyákról van szó! Az alacsony kereset, a megállás nélküli, nehéz fizikai és idegi munka amúgy sem teszi vonzóvá ezt a szakmát. Tovább nehezíteni az itt dolgozók életét — nőpolitikánkkal sem nagyon egyeztethető össze. A sütőipar egyébként sem fog vasárnapokra külön friss süteményt produkálni. Ezért teljesen egyre megy, hogy a zsömlét szombaton vagy vasárnap vásárolja meg a kedves vevő. Megfelelő tárolás mellett nem lehet vasárnapra száraz a szombati zsemle. Vannak országok — nem is távol — ahol már szombaton is zárva vannak az üzletek és semmi gond.

Kürtösi Károly nyugdíjas
Gyöngyös
3200

2

A vasárnapi nyitvatartással kapcsolatosan egyetértek Tóth Ferencné levélíró véleményével, valamint a KPVDSZ törekvésével, miszerint értelmesebb dolog a családdal és pihenéssel tölteni a vasárnapot. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni azt, hogy például mi lenne, ha a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete vagy mondjuk az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete is hasonló jogokért harcolna? Például csak a nagyon fontos helyekre indulna vasárnap vonat vagy autóbusz. És péntek délután minden beteget hazaküldenének a kórházból hétfő reggelig, kivéve a nagyon súlyos eseteket. Elvégre a nővérnek, a betegápolónak és az orvosnak ugyanolyan jól esik a családdal tölteni a vasárnapot, mint a kereskedelmi dolgozónak.

Aztán azt is el tudom képzelni, hogy mondjuk Budapesten vasárnaponként — mivel ilyenkor mindenki igyekszik a családdal lenni — elegendő lenne a legforgalmasabb busz- illetve villamosjáratokat közlekedtetni, azokat is legföljebb óránként. És ha már itt tartunk, a fegyveres erőket illetve a rendőri szerveket is le lehetne szerelni hétvégekre, sőt az elektromos-, a gáz- és a vízművek ügyeleteseit is nélkülözhetnénk, hadd legyenek a családdal ők is. A szórakoztatóipar összes ágazata is szabadnapot tarthatna vasárnaponként, beleértve a mozit, a tévét és a rádiót is.

Ha mindez megvalósulna, Tóth Ferencné lenne a leginkább fölháborodva.

Juhász Árpád
Dunaharaszti
2330

DRÁGA BUBORÉK

Helyszín: a Pierot névre keresztelt eszpresszó, fent a Várban.

Vendég: (gyanútlanul) Volt egy meleg szendvics és egy pohár szóda...

Feltűnően csinos felszolgálónő: Az annyi, mint ötven és tíz, összesen hatvan forint.

Vendég: (aggódva) Mi az a tíz forint?

F. Cs. F.: A szódavíz!

•

Színhely: az új Béke Szálló elsőosztályú Zsolnay-cukrászdája.

Vendég: (félénken) Volt egy meleg szendvics és egy pohár szóda...

Nemkevésbé csinos felszolgálónő: Negyvenöt forint.

Vendég: (nem akar hinni a fülének) Összesen?

N. Cs. F.: Csak a szendvics! A szódavíz természetesen minden fogyasztáshoz ingyen jár!

•

Utóirat.
Egy szódapatron — amelyből egy liter víz hozzáadásával 3—4 pohár buborékos itókát lehet egyetlen kézmozdulattal készíteni — 66 fillérbe kerül. A csapvíz árát meg csak századfillérekben lehet kifejezni...

(garai)

TELEFONKÖTVÉNY

A Ludas Matyi június 19-i számában megjelent Rugalmasság című levélre a következőket hozom szíves tudomásukra. A jövő év végéig a kötvényes területen több mint 6000 telefont szerelünk fel. A Posta a kötvény és kamatainak visszafizetésén túlmenően a kötvénytulajdonosnak egy távbeszélő-állomást is felszerel. Ezért a Szegedi Körzeti Telefonkötvények névre szólóak. A Posta az évente esedékes törlesztő részleteket és kamatokat a kötvényhez csatolt törlesztő, illetve kamatszelvények ellenében fizeti ki. E feltételeket a kötvény szövege tartalmazza.

A postahivatalokban a kifizetés valóban úgy történik, ahogyan azt olvasójuk, Fazekas Zoltán leírta. A szigorú előírások azonban a kötvénytulajdonosok érdekeit szolgálják, azt, hogy a kötvény elvesztése vagy eltulajdonítása esetén az összeghez illetéktelen ne juthasson hozzá.

A kötvényes telefonok szerelését Szegeden 1984. július 1-én kezdték meg. A munka az előre meghatározott tervek szerint folyik. E tervek nem titkosak. A lakosságot az elmúlt évben és az idén is a sajtó útján tájékoztattam arról, hogy melyek azok a városrészek, amelyekben az állomások bekapcsolása várható. A kötvénytulajdonosok érdeklődésére az Ügyfélszolgálati Iroda pontos felvilágosítást ad.

Vojnár László
igazgatóhelyettes
Szegedi Postaigazgatóság

TÜCSÖK és BOGÁR

Hétfővel kezdődött a hét...

Ki hitte volna!

(A Szabad Földből ollózta Németh László, meggyeskovácsi olvasónk)

Felvételre keresünk **export-csomagoló munkára férfi és nődolgozókat.**
Bérezés:
férfi:
24—27 Ft/óra
nő:
19—22 Ft/óra.
+teljesítmény százalék.
Gyorsszolgálat Szövetkezet

Egyenlő munkáért egyenlő bért!

(A Népszavában bukkant rá Ács Péterné)

Birkóznak a birkózók

Láss csudát!

(A Népsportban találta Ruppaner János, kalocsai olvasónk)

val emelkedett. Az egy főre jutó bér pedig az 1980-as 44 millióról, 56 millió forintra nőtt. (Az 1984-es gazdasági eredményünk összességében 25

Oda megyünk dolgozni!

(A Pest megyei Szövetkezeti Élet című lapban fedezte fel Sima Péterné, dányi olvasónk)

ségének további tökélesítéséhez, a testvéri hadseregek közötti fegyverbarátság elmé-

Még nem volt elég éles? Azért ez fájdalmas dolog lehetett!

(A Zalai Hírlapban találta Bencsik János, kaposvári olvasónk)

19.15: Esti mese.
Francoise, a szép fiatalasszony 10 évi házasság után elköltözik szeretőjéhez, a fiatal szobrászhoz, Christianhoz. Ám férjével sem szakította meg a kapcsolatot, együtt utaznak az ismert tengerparti nyaralóhelyre, amelyhez olyan sok szép közös emlék fűzi őket...

Jó estét gyerekek, remélem ágyban vagytok már...

(A Dolgozók Lapjából ollózta Kollár Ferenc, oroszlányi olvasónk)

bözött a többitől. Véndiákok a fehér asztal mellett, az asztalfőn a tanár úr. Bizony meggyérültek a sorok. Tizennyolcan vannak mindössze. Az egykori tizenkettőből. A tanár úr alig lát. „A nevedet mondd,

Szomorú, nagyon szomorú!

(A Magyar Nemzetben találta Bartucz Lajosné, badacsonytomaji olvasónk)

VÁLASZ

A „Hová tűnt a postaláda” című cikkben foglaltakat megvizsgáltam. A Volga Szálló előtti levélszekrény állványostól kidőlt, ezért a gyűjtést végző hivatalhoz beszállították. Újra felszerelésére intézkedtem.

Daróczi László
Szállítási osztályvezető-helyettes
Budapesti Postaigazgatóság

DIVAT

című rejtvényünk megfejtése:

— Semmit kérem szépen, csak a feleségemnek is éppen ilyen ruhája van.

200—200 forintot nyert:
Dövényi Zoltán, Nemesdéd, Szabadság u. 7., 8722
Horváth Bálintné, Budapest, Dózsa György út 84., 1041
Hudák Lászlóné, Enying, Szabadság 7., 8130

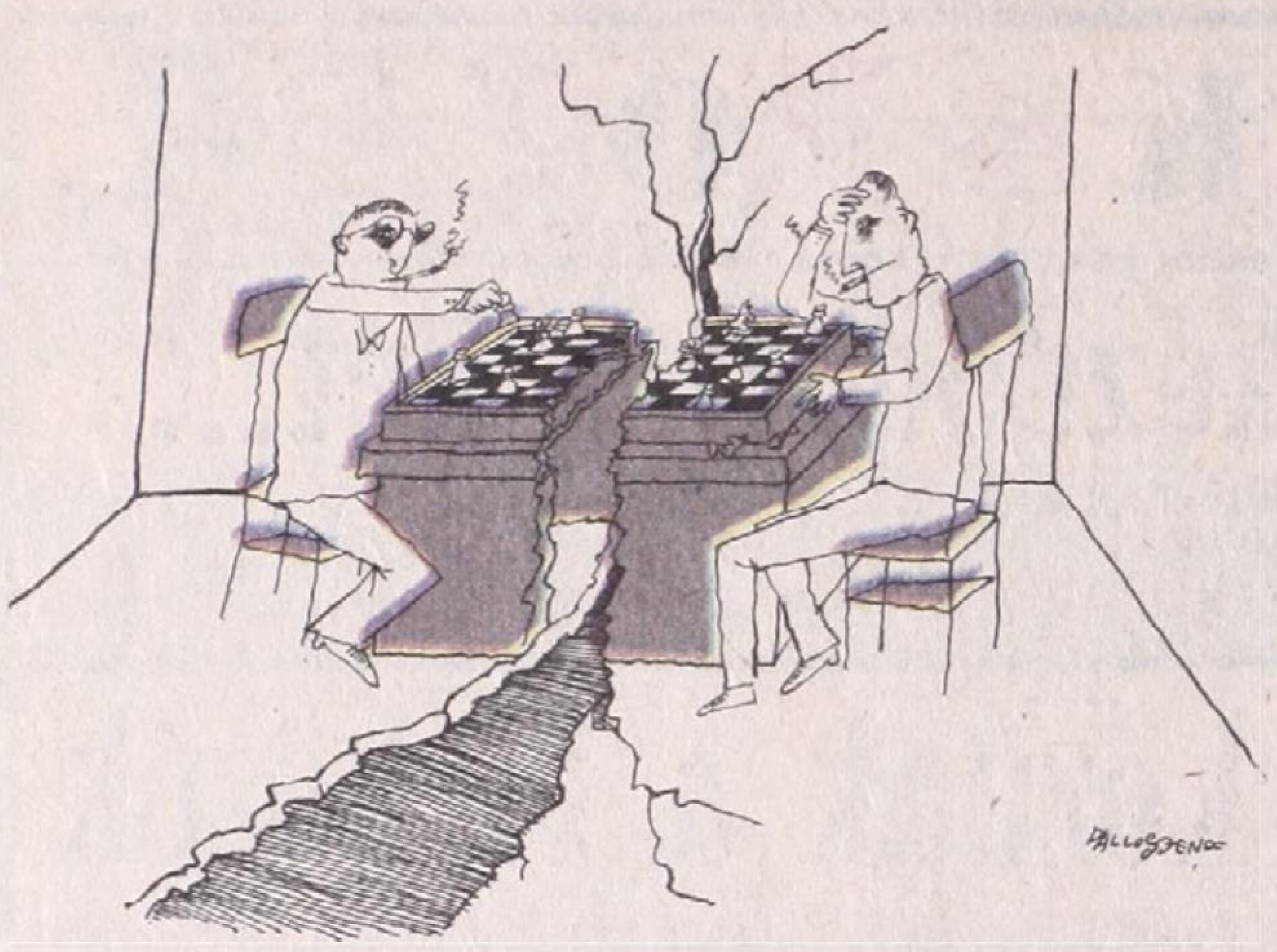
A nyereményeket postán küldjük el.

ÜZEMI STAFÉTA

– A sógorom! Vegye át!

KONCENTRÁLÁS

TRIBÜN

Nyári este a parkban. Azt mondja az ifjú hölgy a középcsatárnak:

— Nos, Alfréd, most bebizonyíthatod nekem, hogy férfi vagy.

A játékos idegesen kezd keresgélni a zsebében.

— Ördög vigye el, hát nem éppen ma felejtettem otthon a személyimet?!

* * *

***F**ranciaországban ismét divatba jött a tandem, a kétszemélyes kerékpár.*

— Az emberek felfedezték — írja a l'Equipe —, hogy lábuk nem csak a gázpedál nyomására alkalmas és, hogy kettesben kerékpározni remek szórakozás.

Még egy hatás: a kettősbringák elterjedése óta Franciaországban érezhetően visszaesett a válások száma. Még a népszaporulat emelésére kéne valami sportszerű tevékenységet kitalálni...

* * *

Megyei bajnokság Svájcban. A játékvezető sípol és a félpályáról szabadrúgást ad a vendégcsapatnak. A hazaiak kapusa azt hiszi, hogy a sípszó a félidő végét jelzi, otthagyja a kaput és indul az öltöző felé. Az ellenfél szabadrúgása gyenge, a hátvéd megállítja és könnyedén hátragurítja. Egyenest az üres kapuba. Gól. Tanulság: nem elég sípszóig játszani, azt is tudni kell, miért szól...

* * *

***P**eru, bajnoki mérkőzés. Murero játékvezető heves bíráskodás során kiejti a fogsorát. Pedro Cavaggia, a pályaválasztók kapitánya lehajol érte, felveszi — gusztus dolga! —, majd zsebrevágja.*

Murero: Avonnal adja viffa a fogforomat.

Cavaggia: Nem adom.

Murero: Akkor távovvék av öltövőbe!

Cavaggia lement, de a fogsort csak rendőri közbelépésre adta vissza a mérkőzés végén. Indoka:

— Murero átkozott rosszul bíráskodott. Meg akartam büntetni.

* * *

A Clemson-főiskola sportprogramjába akarta iktatni az evezést is. A szép terv Frank Howard rektor vétóján bukott meg.

— Olyan sportágat válasszunk, ahol a versenyző a fenekén ül és hátrafelé halad? Soha!

Okos!

(p. p.)

KETTŐS KÖNYVELÉS

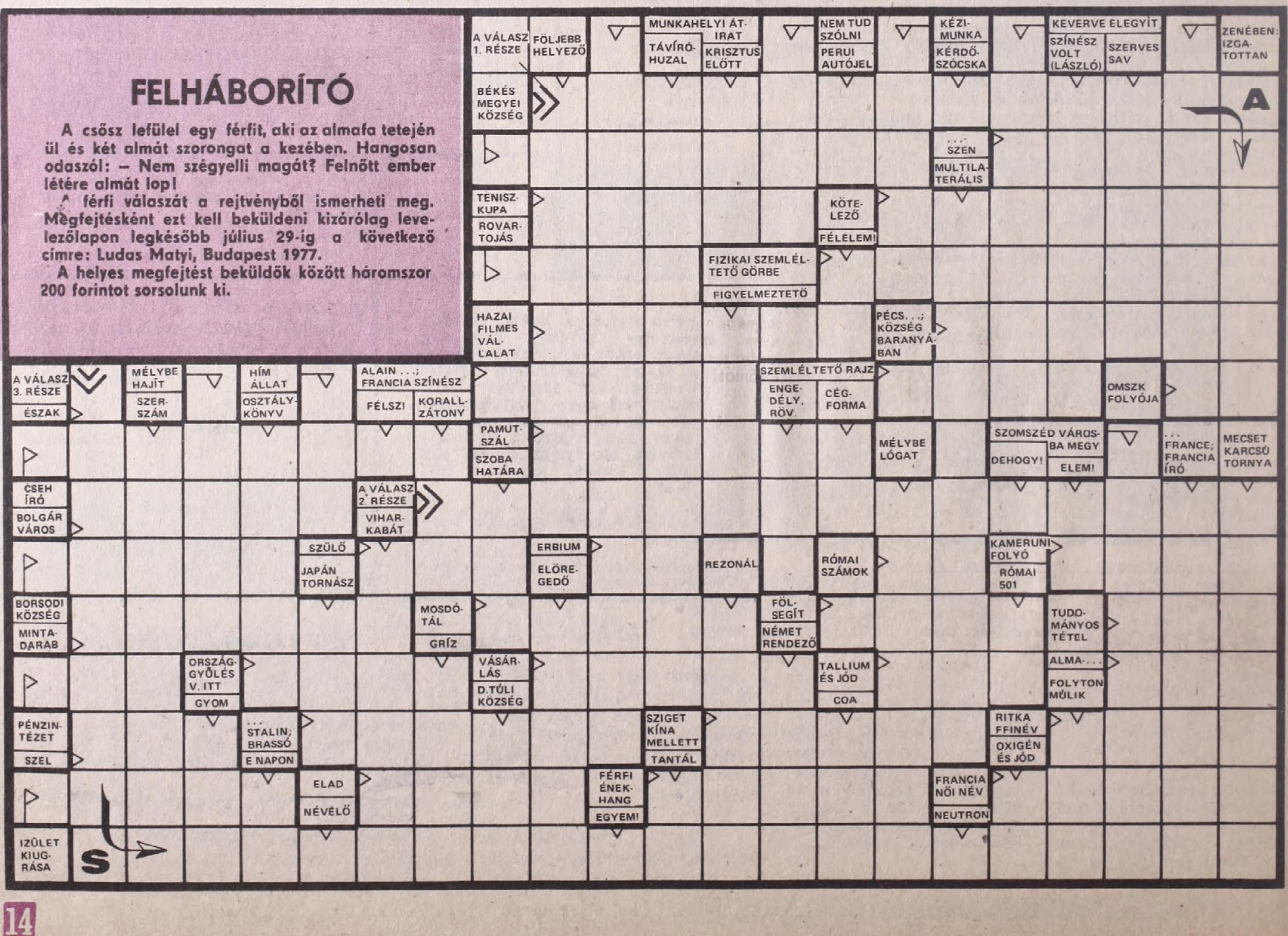

FELHÁBORÍTÓ

A csősz lefülel egy férfit, aki az almafa tetején ül és két almát szorongat a kezében. Hangosan odaszól: – Nem szégyelli magát? Felnőtt ember létére almát lop!

A férfi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

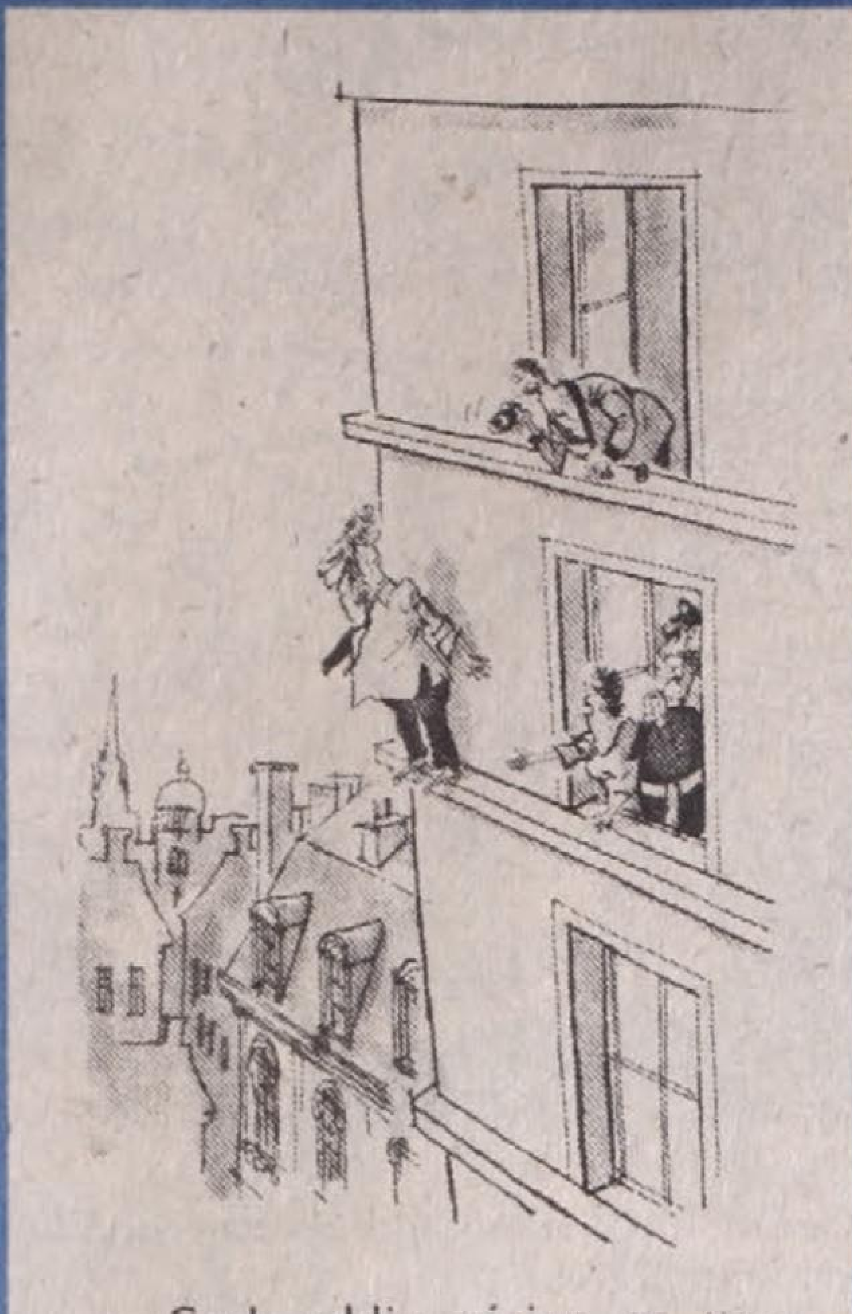
IMPORT HUMOR

OTO REISINGER:

FOTÓBOLONDOK

– A férjem szeret szokatlan perspektívákból fényképezni ...

– Csak addig várjon az ugrással, amíg új filmet teszek a gépbe!

– Gyorsan kattintsd el, szívem. A blendét és az időt már beállítottam!

– De ígérje meg, hogy nem szexlapba teszi a fotómat!

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

85.2308/20-30

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

KERESKEDÜNK, KERESKEDÜNK...

– És pont a mi óraértékesítő géemkánk van útban a biztos úrnak?

FŐSZEZON

– Keresd meg valahol a sorban apádat és mondd meg neki, hogy letelt a kéthetes beutalónk!

– Elnézést, egy pillanatra leszaladok kenyérért, mert később nem kapok.

ABSZOLÚT ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT

ÖRÖKKÉVALÓSÁG

– Nem temetkezőhely, üvegvisszaváltók!